

भारत सरकार
GOVERNMENT OF INDIA
राष्ट्रीय पुस्तकालय, कलकत्ता
NATIONAL LIBRARY, CALCUTTA

वर्ग संख्या Ta
Class No. 894.8111
पुस्तक संख्या
Book No. R 361

रा० पु०/न. ल. 38.

MCIP Sam. -45 NL (Spl'69) -4-8-69-1,00,000

சென்னை நகரில்

மதுரைத் துறை

அரசகேசரி

இயற்றின

இ. குமாரசிவ ஸ்வாமி

புத்தக விலை

ரூ. ௧. ௦௦

இயற்றின

புத்தக விலை

ரூ. ௧. ௦௦

இயற்றின

இயற்றின

சென்னை நகரில்

மதுரைத் துறை

மு க வு ன ர .

— 100 —

பூமணி சோகைப் புன்னையும் பதியி
லாயாக் கடவையி லமர்ந்திடு கயமுநன்
நாய கிணையடி தொழுகுதும்
பூமிசை நிலைப் பொலியவில் வுரையே.

வானுறு கிணையி டிருந்தடி யமாந்தி
யாண முகங்கொ ளிறைவற் பரவுதும்
மாயில மீதினின் மருவிநிந் துலகை
தானில வற்றுச் சாஸ்புறம் பொருட்டே.

செந்தமிழ்க்காப்பியங்களுள்ளே, சொன்னோக்குப் பாரா
கூக்குத் தொடைகோக்கு முதலியவற்றால் சிறந்துவிளங்கு
பாராற்செய்யப்பட்ட இராமரவதாரமொன்றுமே என்பது அந்
பாவார்க்கும் ஒப்பமுடிந்ததொன்றேயாம். அதனோடு ஒப்பி
ப்புலாய்த்தது இந்த இராகுவழிச்சமே.

இந்த இராகுவழிச்சஞ்செய்தவர் இற்றைக்கு ஏறத்தா
றுவருஷங்களுக்குமுன்னே பாழ்ப்பாணத்து நல்லூரில்
அரசாண்ட பரராசசேகரமகாராஜனின் மருகரும், மாரா
ஜனுமாகிய அரசுகேசரி என்பவர். நல்லூரின்மீழ்ப்பாசு
நாந்திய நாயன்மார்கட்டிதுள்ள தாயுரைக்குளத்தரு
ண்மடத்திலிருந்து இதனைப் படிபுனர் என்பர். அரங்கநா
டு சோழராசாக்களுடைய இராசதானிகளுளொன்றாக இ
து. இந்நூல் கேட்டோன் பரராசசேகரமகாராஜன். அந்

“இன்ன காதை யியன்ற விரும்பொருட்
மென்று செஞ்சொற் றுகடபு தூபுதல்
பென்று செஞ்சொற் பரராச சேகர்
மென்ன ளின்ப மணங்கொள வாய்த்தே.”

தும் பாரிசெய்யுள்ளனே அறிவப்படும்.

புராணசேகரமகாராசாவின் காலத்தில்
சேகரமகாராசாவும், இந்த அரசேசரிமுதலியோ
சேகரபுத்திரன் தாபித்திருந்தார்களென்று
இடம்நாள்வின் தந்தருவித்துப் பல ஏட்டுப்பிரதிகளை இராம
புத்திரசேகர எழுதுவித்துத் தங்கன்சக்கத்திற் சேர்த்து
காப்பிவைத்துச் சரித்திரகாரர்கள் கூறுவார்கள். இவர்கள்
தவிரப் புராணசேகரம் என்னுஞ் சிறந்த வயிந்தியனாலும், செ
கரமகாரம் என்னுஞ் சிறந்த சோதிடனாலும் இயற்றப்பட்ட

இந்த இரகுவம்மிசத்திற்கு முதலாம் வடமொழியிலே
சேகர என்னும் மகாகவிவினாற் செய்யப்பட்ட இரகுவம்மிச
சரித்திரம்மையன்றி வருணனைகளுஞ் சிறிதும் வழுவாவண்ணம்
மொழிவெள்ளங்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துச் செய்த
புராணசேகர வன்மை எவராலும் வியக்கப்படத்தக்கது. அ
புத்திரசேகரம் வடமொழி இரகுவம்மிசத்திலே,

சேகரமகாரமகாராசாபுத்திரன்
புராணசேகரமகாராசாபுத்திரன்

என்னுஞ் சேகர

சேகரமகார

“சேகரமகாரமகாராசாபுத்திரன்
புராணசேகரமகாராசாபுத்திரன்
புராணசேகரமகாராசாபுத்திரன்
புராணசேகரமகாராசாபுத்திரன்

புராணசேகரமகாராசாபுத்திரன்
புராணசேகரமகாராசாபுத்திரன்
புராணசேகரமகாராசாபுத்திரன்
புராணசேகரமகாராசாபுத்திரன்

புராணசேகரமகாராசாபுத்திரன்
புராணசேகரமகாராசாபுத்திரன்
புராணசேகரமகாராசாபுத்திரன்
புராணசேகரமகாராசாபுத்திரன்

புராணசேகரமகாராசாபுத்திரன்
புராணசேகரமகாராசாபுத்திரன்
புராணசேகரமகாராசாபுத்திரன்
புராணசேகரமகாராசாபுத்திரன்

முடிவுகள்.

வாக்குதின்கொன்றையின் பட்டாவத்தின்கொன்றையற்றத்
தேக்குவேயெனற்காப்பின் நித்தவேயகற்றுமன்றே.”
என்பதனும்,

“அரிமுகமெத்துவிழுமாண்மதுவனறுநாதன்
கரிமுந்வேடமுந்துசிலதெயர்முக்குகப்பப்
கரிமுகமெந்நிதுற்றச்சுடர்மணிவாக்கத்தொக்க
பரிமுகவோடமுந்துசிலதெயர்பாங்குநிபாணர்.”
என்பதனும், பிறவற்றனுமுணரப்படும்.

இவர் இதனைக் கம்பராற் செய்யப்பட்ட இராமாவதார
கதைப்போலப் பாடவேண்டுமென்று கருதிப்பாடினார் என்பது
ணரப்படலாம். அஃதுண்மையாதல், இராமாவதாரத்துவம் சேர
பெருட்சியோகங்கள் இதன்கண்ணுமாங்காந்துப் பரின்மறு
தலாலுணரத்தரும். ஆன்றியும், கம்பர் சடையப்பவன்மீது, இர
மாவதாரத்தின்கண் இடையிடையேவைத்துப் புகழ்த்திருந்த
போல, இவரும் பாராசசேகரனை, இந்த இராமனம்மே, இவ
இடையிடையேவைத்துப் புகழ்த்திருத்தலும் அதற்கொர்சாஸ
கும்.

இதன்கணுள்ள மாலையிட்டிப்படலம் ஏத்தலுக்கவிகளாறு
பாடமுடியாத கிசிட்டமுடையதாகப் பாடப்பட்டிருக்கின்ற
அங்கணமாதல்,—

“செறுகொடியிழிவண்டன்னுணம்புயஞ்செலாதுகிள
வுறுமடுமானசித்தினெண்டிரையுந்தாநிற்ப
தமலர்நளினமாதேநின்றொருநளினமாதே
குறுகவிப்பெடைபின்மற்றோருரிசில்பாற்கொண்டுபாண
என்றும்,

“மாத்நளிர்மேணிதல்லாள்வரிசிழிமான்பேர்ப்புனல்லை
பாய்ந்தவன்சண்ணிதன்னிற்படாதுநிற்பநீதிநகல்
காந்தொருவிதிதன்னைக்கடந்தொருவிதிதன்னைந்
போந்தெனமற்றோர்செம்மறன்னயல்கொண்டுபோனும்.”
என்றும்,

“எமதிகழ்ச்சேனைதாட்டக்கருங்கலம்மருண்டுபா
செய்திதழ்பெலாவுமார்க்கென்தடக்கணுநீர்”

முடிவுரை.

மெய்திருநாமையச்சாரனின் ஒருமேருச்சார
வெய்தினமயிலின்பற்றேரே தல்பாற்கொண்டுபோனான்.”

என்றான்.

“மெய்வளைவிழிச்சேராமங்கவன் முதவென்றும் கட
கவளார்நிலவையுண்ணதொழிந்திடக்கற்புகத்தின்
மெய்வளையிலேநீருர்மந்தாரத்தயல்பொய்மேவுந்
தெய்வமென்கொளின்மற்றேரேசெம்மல்பாற்கொண்டுபுக்கான்.”

என

“குறையப்” டெழுந்தகொக்கைச்சுனந்தையத்தேறாகையன்னுள்
சுருதிநிப்பைநோக்கிவருகுயையக்கனித்துமெல்லப்
புறையப் பார்த்தெல்லேமேவென்றிடப்பிடியனாக்
புறையதையப்பார்த்தபார்வைகொல்லியகிடந்ததன்றே.”

அதற்கு, கூறியசெய்யுட்களிலும், இன்னும் பிறசெய்யுட்களிலு
முள்ள பொருள் கவப்பின் துஷமையை உற்றுக்கொக்குந்தோறும்
தவிர்ப்பதும்.

இருவயம்பிசமென்பது இரகுவிதாடைய வயம்பிசத்தையுணர்
தவிர்ப்பதும் என விரியும். குறியவயம்பிசத்தரசர்களுள் இரகு சிற
தவிர்ப்பதும் அவனைக் குழமுதலாகக்கொண்டார். “பாரதம்” என
பாரதம். கத-கட-ததல், உ-விருதி. இவகு என்பது ரல் வெந்
தவிர்ப்பதும் இரகு என நின்றது. சொற்கடலையும், பகைக்கட
பிடிவந்தவென்பது பொருள். அதற்கு,

“தெட்டெய்த்தவப்பயச்சிறுவற்கல்லவின்
மட்டிகைக்கடறையும்லானம்
முட்டியபகைபயமுடிவுகாண்பனென்
நிட்டனசொருபெயரிசுருவென்னவே.”

என்பதனுந்நிறப்பதும்.

இவ்வுகட் சொல்லப்படுவன குறியவயம்பிசத்தரசர்களாகிய
திருநா. அவன் மகன் இரகு, அவன் மகன் அயன், அவன்
மகன் தராதன், அவன் மகன் பூராமன் என்னுமரசர்களுடைய
சிறிதெய்க்களும், பூராமனுக்குப் பின்னும் இருபத்துமூன்று த
விர்ப்பதும் அவர்களுடைய சகித்திரங்களுமே.

அதற்குப் பொருள்கறல் பரம்பரைபாய்க் கேட்டறித்
தவிரி ஏனைபோர்க்கு மிகவிரிகாரும்.

முகவுரை.

இத்தகையமையான இந்நூற்கு ஒருரை இருப்பின் எவர்களுமே இவ்ருவில் விளங்கிக்கொள்வார்களென்றுகருதி, ஸ்ரீலக்ஷ்மி. சூறுமுந் தரவலரவர்கள் மருகரும், மாணுக்கரும், வித்துவனிரோமணியுமாய் கிப. ஸ்ரீமத். க. ச. பொன்னம்பலபிள்ளைபவர்க்களித்தும், கன்னடகம், வித்துவான் ஸ்ரீமத், அ. குமாரசுவாமிப்பலவர்க்களித்தும் தேட்டறிந்தவாறே யான் இத்தற்கோருரை எழுதி வெளியிட்டுத்தலாயினேன். இவ்வுரை முதலாம் கருத்தோடு மாறுபட்டவண்ணம் ஆராய்ந்து எழுதப்பட்டுள்ளது. முதலாம் கலோகம் கருதும் இடையிடையே காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

இவ்வுரையை எழுதும்பொழுது எனக்குநேர்ந்த தங்களை நீக்கவும், சொற்பொருட் பிழைகள் வாராதவையாகவும் வைத்தும் உதவிய ஸ்ரீ. புலவரவர்களுடைய நீதிருள் பெருந்தகைமை என்னுலன்றி இவ்வுரைத்தாலும் என் னுடைய பாராட்டப்பட்டதக்கது.

யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள காட்டுக்கோட்டை ககா மற்றுமயிரபுக்களும் இவ்வுரையின் இன்றியமையாமையி ன்று, இதனை அச்சிற் பதிப்பித்து வெளியிடுத்தற்குத் தங்களுளியன்றபொருளை உபகரித்ததவிய பெருநன்றி மறக்கற்பாலதொன்றன்று.

இவ்வுரையிலே காணப்படும் பிழைகளை எனக்கு நேரே எழு தியறிவிப்பின், அவற்றை சுன்றியறிதலோடேற்று மீளத் திருத்தி வெளியிடுத்தலேன்.

“குணநாடிக்குற்றமுநாடியவற்றுள்
யிகைநாடியிக்கொளல்.”

புன்னுலக்கட்டுவன்.
ஆகந்தனா
கதயி.

இங்ஙனம்,
சி. கணேசசுப்ர.

சிறப்புப்பாடம்.

சென்னை பிரஸிடென்ஸி காலேஜ்

தமிழ்ப்பண்டிதர்

மஹாமஹோபாத்தியாயர்

பிரமபுரீ. உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள்

இயற்றியது.

ஆசிரியலிருத்தம்.

உலம்பூத்த புயவுரசு கேசரியா ராயந்துமுன

முரைத்த தாய

நலம்பூத்த சுவையிரகு வங்கிசத்திற் றினியவுரை

நன்கி யற்றிப்

பலம்பூத்த தமிழ்வலவர் மதிப்பவெளிப் படுத்தினையாழ்ப்

பாண மேயேரன்

குலம்பூத்த நலமுடையோன் கணைசையப் பெயராளன்

குணமிக் கோனே.

வண்ணூர்பண்ணைச் சைவப்பிரகாசலித்தியாசாலைப்

பிரதம பண்டிதர்

கன்குமர்

புரீமத். அ. குமாரசுவாமிப்புலவரவர்கள்

இயற்றியது.

ஆசிரியலிருத்தம்.

பூரியத்திற் புகழ்படைத்த கவிதாளி தாசனெனு

மறிநூற் கோமான்

சூரியற்கு முதன்மைதரு மரபிசுரு வமிசமெனச்
சொல்லா நின்ற
பேரிபதுக் காப்பியமொன் நிணிதளித்தான் பொன்போலப்
பெரிதும் பேணி
ஆரியக்கற் பவரெல்லா மாதியினிற் கற்றுணர்வ
தந்த னாலே. (க)

அய்விரகு வமிசமெனு னுலகஞ்சேர் பெருமைபுட
னருமை யாய்ந்து
திவ்வியசொற் தமிழ்ப்புலவ் னரசுகே சரிபென்று
செப்பும் வேந்தன்
எவ்வெவருந் தமிழ்நாட்டிற் கோரமிர்த மிதுவென்ன
வினிமை சான்ற [பாவிற்
செவ்வியசொற் பொருளமைத்தோர் காப்பியமாய்த் தமிழ்ப்
செய்தா னன்றே. (உ)

சொற்படுமப் பெருநூலி னமைந்தபொரு ளருங்குரைத்தாய்த்
தோன்று மாற்றால்
கற்பவர்க ளிடரின்றி யிதற்கிதுவே பொருளென்று
காணும் வண்ணம்
சொற்பொருள்க ளினிதுணர்ந்தே யிலக்கண நூன் முடிபுகளுந்
துலங்கக் காட்டி.
விற்பனஞ்சே ருரைபெய்ந்து வரைந்தளித்தான் பரவனெனின்
விளம்பக் கேண்மோ. (ங)

மாமதுரைத் தமிழ்ச்சங்க மரசிபந் திரமாம
வரிசை பெற்ற
காமருசெந் தமிழினிடைக் கற்பவர்க ளுளங்கொள்ளக்
கம்ப நாடன்
பாமருவு னுண்பொருளுந் கவித்திரிவும் பல்வேறு
பண்டை நூலின் [குஞ்
தோமருவா மெய்ப்பொருளும் வரைந்தளித்தோ னெழுக்கமி
சுருண சேலன். (ச)

சிறப்புப்பாவிரம்.

15

காபெகோத் திரமுடையோன் புண்ணாகர்ச் சின்னியர்
காதன் மைந்தன்
தேசிகன்வித் துவருடா மணிபொன்னம் பலப்பெயர்கொள்
செம்மல் பாவ்தே
பேசரிய விலக்கியமு மிலக்கணமும் பிறநூலும்
பெரிது கற்றோன்
பூசர்கோன் கணைசனெனும் பெயருடையோன் கவிபாடும்
புலமிக் கோனே. (இ)

யாழ்ப்பாணம் இத்துகாலேஜ்
சேதம தமிழ்ப்பண்டிதர்
பருத்தித்துறை கார்த்த புலவாஸி
ஸ்ரீமத். வ. குமாரசுவாமிப்புலவரவர்கள்
இயற்றியது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

பெரும்புகழ்பெற்றிட்டமகாகவிகாணிதாசனவட
மொழிவிற்பேசும்
அருங்கவியாம்ரகுலம்சகீவிலத்தையாசகே
சரியென்றோதும்
விரும்புகடர்ப்பரிதிருலத்தமிழரசன்யாழ்ப்பாண
மிசைகல்லூரான்
இருந்தமிழாற்பாடிவமிழ்தெனவருந்தவிருதிட்டா
மெவர்க்குமன்றே. (ஈ)

அன்றுரைத்ததமிழ்சரகுலம்சகாவியமேதா
விபரேயாய்ந்து
கன்றுரைக்கவுணர்வதன் நிரானிலத்தாரறிவரிய
வியல்பானன்ற
தென்றுரைத்தின்மதிந்துணர்ந்துதமிழர்கள்யாயருமுணங்க
பெய்தும்வண்ணம்

சிறப்புப்பாயிரம்.

நின்றவெனிலைபெறவேர்ப்புதியவுரைசெய்தாலை
நிகழ்த்தக்கேண்மியன். (உ)

சீரோங்குதலைநகர்வாசன்வித்வசீரோமணிபென்றேதலைஞர்
செப்புந்தப்பில்
பேரோங்குபொன்னம்பலப்பிள்ளையின்பாற்பிரியமுடன்பல்லாண்டு
கற்றோன்மற்றும்
பாரோங்குமதுரைச்செந்தமிழ்ப்பேருற்றபத்திரிகைக்கிராமாவ
தாரச்செய்யுட்
கேரோங்குபாடார்தரங்கன்மற்றுமெழுதியிடுத்தேவருக்கு
மிதமெசெய்தோன். (க)

எர்செறியுமல்லாகத்தின் கூறுவெவ்வளமுந்தந்துலகோர்க்
கினிமையான
நீர்செறியும்புண்ணிகர்வாசன்பெம்மாணிமலபாதத்துணைக்கு
நேசன்கஞ்சத்
தாரசெறியுங்காகிபகோத்திரச்சின்னையர்தவத்தினுறுதித்தமதிச்
சற்றுணத்தான் [ம்
பாரசெறியுந்தபிழைநியுணர்கணைசபண்டிதனெண்டிசைமதிக்கு
பண்பினுணை. (ச)

யாழ்ப்பாணம் இரங்குதலேஸ்
பழைய பிரதம தமிழ்ப்பண்டிதர்
தரவடி

ஸ்ரீமத். ஆ. மு. சோமாஸ்கந்துயிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

—௨௨௨—

ஆசிரியவிருத்தம்.

பொன்னகரேயோத்தி பாண்ட புலவன் தம்மின் மிக்க
மன்னவ விரகு வெண்பான் மரபினை விளக்கக் கூறி
வன்னதை யிரகு வம்ச மாமென வாரி யத்திற்
பன்னினன் கசனி தாச பண்டிதன் பாவ லோனே. (ஈ)

சிறப்புப்பாவிசம்.

௫

அப்பெருங் காப்பி பத்தை-யாகவே சரிபென் றோது
மிப்பெரும் புலி யிராச னிருந்தமி முதனா வாய்து
திப்பிய வமிர்த மென்றே திசையுளோர் செவிம டிப்பச்
செப்பினா னென்றுந் நின்று செந்தமிழ் சிறக்கத் தானே. (௩)

செந்தமிழ்ப் பாவி னாலே செய்தவிந் தானின் மாரீட
வந்ததுண் பொருளி யாவு மரபுளி வினக்கித் தோன்றச்
சந்தமா ருரையீ தொன்று தமிழகஞ் சிறக்கு மாற்றத்
தந்தவன் யாவ னென்னிற் சாற்றுவ னவனைக் கேண்மின். (௩)

மதுரையில் வயத்த சங்க மாகிக பத்திரத்திற்
சதுரனுப்த் தமிழி ராம வவதார மாகி தர்க்க
முதிர்வினான் முறையே தீட்டு மூதறி வுடைப மேலோன்
மதியினி னுண்மை வாய்த்தோன் மரபுளி னால்க ளாய்த்தோன்.

கன்னகர் கல்லை யாறு முகவனா காவ லற்கு
மன்னிய மருகன் வித்வ சிரோமணி மதியி னுன்ற
பொன்னவ னனைய பொன்னம் பலவனும் புலவன் றன்பா
லென்னுட னிலக்கி யத்தோ டிலக்கண மினிது கற்றோன். (௫)

கண்ணவாழ் குமார சாயிச் சொற்றமிழ்ப் புலவன் பாது
மன்னமாண் கலைஞளெல்லா மரிபபத் தெரிந்த செல்வன்
புண்ணவாழ் பூச ரர்க்குட் புண்ணியப் புருட னுன
நன்னயச் சின்னை யர்க்கு நற்றவப் புதல்வ னானேன். (௬)

மாகிலா மைநவ லாளர் மணிபென வந்து தோன்றி
யாகில்கித் தாந்த நால்க ளமைவுட னுப்து முள்ளோன்
பூசுதன் குணத்தின் மேன்மை பூண்டி.மும் புனித னானேன்
காகிப கோத்திரத்தோன் கணேச பண்டிதன் றானன்றே. (௭)

சிறப்புப்பாவிசம்.

(Government Training College)

கோழம்பு அரசினர் ஆசிரியகல்லூரித்

தமிழ்ப்பண்டிதர்

தென்கொடை

பூர்வமத். ச. கந்தையபிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

—❦—
ஆசிரியலிஞ்சத்தம்.

நாமேவு வடமொழிதேர் கவிஞரெனம் பாலநெனென்

வருந்தி நோற்ற

தாமேவு தவப்பயனுய்ப் போத்துகவி மறைப்பொழிந்த

சொர்ண மேகம்

கோமேவு கவிகளளி நாசனென வுலகுபுகழ்

கோமான் செய்த

பாமேவு விசையாகு வமிசமறி குருக்கமிர்தாய்ப்

பயிறு மாதோ.

(க)

அன்னவட தூற்பொருளைச் செந்தமிழிற் பத்தழகு

மணியுந் தோன்ற

முன்னையது னெறியனைத்து மினிதருமயக் காப்பியமா

மொழிந்தான் முன்னுண்

மன்னியவழிப் பாணமுறு மன்னவர்கள் குலநிலகன்

மருவா சேறு

தன்னிகரில் கேள்வியினுன் பேராச கேசரியாக்

தகையான் மிக்கேன்.

(உ)

கற்பவருக் கருங்குரைத்தா பருந்தொடரும்பொருள்கோளுங்

காத்து நின்ற

சொற்பொருளு மிகமலிந்து காப்பியங்கட் குளவாய

தொல்லி மாண்பும்

பற்பலவாய் வாழ்ப்பாணப் புலவர்குழாம் பரம்பரைசிற்

பயிறு மாதா

சி த ப் பு ப் பா வி த ம்.

நா

சித்பதகன் டித்தாலுக் குகையிற்ற வலிபமா
விபதி பென்ற. (க)

கருத்துறையும் பதப்பொருளுக் கடவுடையு மிலக்கணமும்
காட்ட தாகப்
பொருத்தமுது மேற்கோளு மெனிதுணர்தற் பாணவாப்ப்
பொருத்து மாற்றல்
திருத்தமுதும் புத்துறையென் தறிஞளு மகிழ்ப்புப்பச்
சிறப்பச் செய்தே
அருத்தியுடன் வெளிப்படுத்தி யுபகரித்தோன் பாவனெனி
லகையக் கேண்மோ. (ச)

செத்தமிழி விலக்கணமு மிலக்கியமும் கரைகண்டு
தெளிந்த திரன்
முத்துபுக முதுபொன்னம் பலப்டென்னை பெனப்புதலு
முதல்வன் பாறுஞ்
சிந்தையுற தருசெம்மல் செத்தமிழும் வடமொழியுந்
தேர்த்த கோமான்
கொத்தலர்மும் பொழிந்தென்னைக் குமாரசுவா மிப்பெயர்கொன்
ருவன் பாணம். (சு)

பாவியது மிலக்கியமு மிலக்கணமும் கற்றுணர்ந்தோன்
பாத்து கொண்மூன்
காவியதும் புய்க்காகர்க் காசிபகோந் திரத்துதித்தோன்
கற்றோர் தங்கள்
காவியதும் புகழாள்ன் சின்னையென் புரிதவத்தா
னன்துறும் பாணன்
கோவியதும் புலமைபுருன் கணைகனெனும் பெயர்படைத்த
குரிசின் மாநோ. (ஊ)

வ.

கணபதிநாள்.

இ ர கு வ ம் மி ச ம்

மூலம் முரையும்.

~*~*~*~*~

கா ப் பு.

உதயமா வலரி யெண்ணி லுதித்தன வொலியிற் ருய
சிறைநிலா நிலவுச் செக்கர்ச் செவ்வந்தி மெய்யார் தந்த
புதைகொண்மா மதத்த வாரம்ப லானைப் புனிதப் பொற்றே
லிதைபவா ரிசத்த தாது லெக்கலை மணவா தெற்கே.

இதன்பொருள். மர உதய அலரி என் இவ் உதித்தன ஒலியிற்று ஆய -
பெரிய உதயனூயிற் அளவில்லாதன உதித்தாற்போன்ற ஒலியினையுடைத்
தாய, —சிறைவு இல்லா நிலவுச் செக்கர் செம் அந்தி மெய்யார் தந்த - அழி
வில்லாத நிலவினையுடைய செவ்வானம் போன்ற (விபூதியை உணர்ந்த) திரு
மேனியையுடையவராகப் விவிரானார் தந்தருளிய, —புதைகொண் மா மத
த்த ஆம்பல் ஆனை புனிதப்போன் தேன் - ஆழத்திற்கிடந்தலைக் கொண்ட
உரிய மதத்தையுடைய யானைமுகத்தைக்கொண்ட சுத்தமாகிய அழகிய
தேன், —இதைபவா ரிசத்ததானால் - இதயமலத்தி லிருந்ததாயின், —எற்கு
எக்கலை மணவாது - எனக்கு எந்தக் கலைஞானம் அடையாது. என்றவாறு.

ஏகாரம் அகைசிலை. இல என்னும் வினைப்பெயரினீற்றகாரமும், இல்
லாத என்னும் பெயரெச்சத்திலும் ஏகாரத்தாற் றெக்கன. என்னில் அலரி
எனமாற்றிப் பொருள்கேரடல் இத்துணைச் சிறப்பின்று. உதித்தால் என்பது
உதித்து என விகாரமாய் நின்றது. ஒலியிற்றாய்மெய், சிறைநிலாமெய், செவ்
வந்திமெய் எனத் தனித்தனி கூட்டி முடிக்க. ஆம்பலானைப் புனிதப்பொற்
தேன் = விகாரமக்கடவுள். செந்திரமான மேனியின்மீது வெண்ணிறமான
விபூதி பரத்திருத்தல், செவ்வானத்தின்மீது வெண்ணிலாப்பரத்திருத்தல்
போலமென்பார் நிலவுச்செக்கர்ச்செவ்வந்திமெய்யார் என்றார். உலகை
உடைத்தெய்யப் பொருளை உருவிக் கப்பட்டது. செக்கர், செம் என்பன்
ஒருபொருட்பன்மொழி. சிறைநிலா என்பதை அத்திகேற்றி இல்பொரு
ளுகையாகக்கிணு மலையும், தந்த தேன் எனக் கூட்டிக். புதைகொண் மாம
தம் என்பதற்கு விசையினால் வீழுகிடத்திலுள்ள பொருளைப் புதைத்தலைக்

கொண்டமதம் எனினுமாம். ஆகிரியர் தாம் எடுத்துக்கொண்ட தால் இனிது முடியுமாறு முதலில் விராயாக்கடவுளுக்கு வணக்கம் கூறினார் என்க. இனி இறன்கண் அலரிப்பூக்கள் அளவிறத்தன பூத்தாற்போன்ற ஒளியையுடைத் தாய செவ்வந்திப்பூப் பூத்த ஆம்பற்பூவினுள்ள தேன் தாமரைவின்கண்ணதா யின் எப்பகுதியவான மணமுண்டாகாது என வேறுமொருபொருள் தொ னித்தல் காண்க. (க)

பா யி ர ம்.

வேறு.

உலகம் யாவையு நிற்பன யுத்தொழில்
விசக லாது விளைத்தும் விளைத்திலா
திலகு நீர்மைய தெப்பொரு ளப்பொரு
ளலக லாத வருட்கடன் மூழ்குவாம்.

இ-ள். உலகம் யாவையும் நிற்பனவு தொழில் - உலகமெல்லாம் நிலை பெறுதற்குரிய பஞ்சகிருத்தியத்தை,--விசகலாது விளைத்தும் விளைத்தி லாது இவகு நீர்மையது எப்பொருள் - இடையருது (சங்கற்பமாத்திரைய யானே) இயற்றியும் இயற்குது விளக்குகின்ற இயல்புடையது வந்தப் பொருளோ,--அப்பொருள் அலகு இலாத அருட்கடல் மூழ்குவாம் - அந்தப் பொருளினது அளவிலாத கிருபைக்கடலில் (யாம்) மூழ்குவாம். வ-று.

உலகம் என்றது சுலட்ச சேதஞ்சேதனப் பிரபஞ்சங்களை. நிற்பனவு தொழிற்பெயர். விளைத்தும் விளைத்திலாம-தன், ஒளிமாத்திரையானே தாமரையை யவந்தித் தான் விகாரயின்றி நிற்குஞ் சூரியனைப்போலத் தனது சந்தி சங்கற்பமாத்திரையானே உலகினைத் தொழிற்படுத்தித் தான் விகாரயின்றி நிற்கல். இதனை, “சங்கற்பவரன்படைக்குமூலகமெல்லாம் .....வருவிப்பன்விகாரங்கண்மருவான்வானின்-மூர்திரவியெதிர்மூளரியவர் வுறமொன் தவரவான்மூலையாமொன்றொன் தவருமுறையினுமே”என்னுஞ் செய்யுளானறிக. (சிவப்பிரகாசம்.பொ.இ) அருட்கடன் மூழ்கினுக்கு முடி யாதவொன்றின்மையின் யாரும் அங்மனே மூழ்கி இறனை முடிக்குதுமெ ன்பது குறிப்பெச்சரி. இங்மனமே “தற்குணக்கடலாதெனன்றரோ” என் னார் என்பதும். (க)

ஆதி யாயனு வாயல வாயரு
விதி யாய்நிப மாய்நிப மலாதற்
கேதி லாதவ ரெவ்வெவ ரய்வவர்
பாத தாமரை சென்னி பரிக்குவாம்.

இ-ன். ஆதியாய்-பதியாயியும்,—அணுமாய்-பசுவாயியும்,—அல்லவாய் - அல்லாதவையையெ (ஐயனாகப்) பாசங்களாயும்,—அருள் உதியாய்—(இவற்றையெல்லாம்) அருளோடு நடத்துவதாயும்,—சிபமாய் - (இவற்றிற்கெல்லாம்) காரணமாயியும்,—சிபம் ஆவதற்கு ஏது இவாதவர் எ ளவர் - (அல்லவாறு) காரணமாவதற்கு (ப் பிறிதோர்) காரணமில்லாதவராயும் தீண்டவர் எத் தன்மையையுடைய வையோ—அ அவர் பாததரமரை சென்னி பரிசுருவாய்— அத்தன்மையையுடைய அவரது திருவடித்தாமரைகளை யாம் செறித்ருவ வாய், ஏ-று.

ஐயனாகப்பாசமானன மலம், மாயை, கன்மம், மாயேயம், திரோதாஸி என்பன. காரணமாவதற்கு அருளே காரணமென்பரா சிபமாவதற்கேதி லாதவர் என்றார். அருள் காரணமாகில் “காரணனாகித்தானே கருணையா லெவையுதல்-யாருயிர்முழுதுமேவியனைத்தையுயியத்திரிக்கும் - பூரணமுத ல்வன்” என்றுஞ் செய்யுளானதே. (2.)

கோதி கந்த குரவர் பாஞ்சுட
ராஜி பாறறு தத்துவ மல்லதென்
சோதி நின்ற குணங்குறி யோதிலார்
சோதி என்பதை யாமுன் துதித்துமே.

இ-ன். கோது இகந்த குரவர் - குற்றத்தைநீங்கிய பெரியோர்கள்,— பாஞ்சுடர் ஆதி ஆறறு தத்துவம் அல்லது என்று ஒதி - பாஞ்சோதியாயிய முதற்பொருளானது முப்பத்தாறு தத்துவமல்லாத வியப்பினையுடையது. என்று கூறி,—நின்ற குணம் குறி ஒதிலார் - எஞ்சிநின்ற குணத்தினையும் குறியையும் (அதற்குக்) கூறுதலாய்,—சோதி என்பதையாமும் துதித்தும்— (மாணக்கனே! உ.) சோதித்தும்பார் என்று கூறிய பொருளை யாமும் துதிப் பேம். ஏ-று.

குற்றம் என்றது காமமுதலிய அறுவகைக் குற்றங்களையும். ஒதி என் பதைத் துதித்தும் என இயைக்க. ஒதிலார் என்பதை முற்றாகி ஒதிநீதி லார் எனப் பொருள்கூறி ஒதி என்பதை அதனோடு முடிக்கிற மனமாம். இப்பொருட்களைய என்பதை என்பதற்கு அவர் என எழுளாய் வருவிக்க. சோதி எவ்வயினமுற்று. சோதித்தல்-அனுபவத்துவைத்ததிதல். இரட் டெமொழிதலால் அவர் சோதி வழவாயுள்ளது என்று சொல்லியதை என்னு மொருபொருள் தோன்றவைத்தனர் என்க. முப்பத்தாறு தத்துவத்தையுள் கடத்தென்பார் “அல்லது” என்றார். “மூலமாயியுந்தத்துவமுமுதலாக் கட த்து மேலுயர்க்கிடிகெனமுதல்” என்றார் பிறரும். நின்ற என்பதற்கு நிலை பெற்ற எனப் பொருள் கூறின மனமாம். குணங்குறி என்றது நடத்தலைக் கணத்தலை. (3.)

கற்பு னைக்கொடு கார்த்தட லீந்துவா
வற்பு தத்தி னாமந்தன் னுணசுபோற்

சொற்புணைக்கொடு சொல்லுதன் மேயினேன்
மற்பு யத்த ரகுவின் மாபரோ.

இ-ன். கார் கடல் - கரிய கடலை, - கல் புணை கொடு - கல்லாடிய புணையைக்கொண்டு, - நீந்துவான் அற்புத்ததின் ஆசை அமைத்தவன்போல் - கடக்கும்படி அற்புத்ததோடு ஆசை (யுந்து) மூயன்றானொருவனைப்போல, - மல் புயத்த ரகுவின் மரபு - மற்கொழி வமைத்த புயத்தையுடைய ரகுமகாரா சனது வம்மிசமாகிய கடலை, - சொல் புணை கொடு சொல்லுதல் மேயினேன் - கவியாகிய புணையைக் கொண்டு சொல்லிக் கடத்தற்கு (ஆசையுந்து) மூயன்றேன். ஏ-று.

அரோ ஆசை. இரண்டும் முடிதவரிதென்பதாம். அமைத்தவன் ஆசை போல் என்பது உலமேயத்திற்கெய்ய ஆசையுந்து அமைத்தவன்போல் என மாற்றிப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. வினை அலாய்கிலையால் வருவிக்கப்பட்டது. "ஆசைபற்றியதைவலுற்றேன்" என்றார் கம்பரும். இதில் பின்னைய இரண்டடியும் ஏகதேசவுருவகம். அற்புதம் கற்புணையைக் கொண்டு கடக்குமதிரயம். இதுமுதல் காண்குசெய்யுளும் அமைப்பாக்கம். அனை அடக்கம் - அனைவைய அடக்குதல். (ச)

உட்டு வாக்கது சொற்பொரு ணுக்கமுன்
ளிட்டு ளத்தமிழ் சொல்லென்ன நியான்மடல்
கட்டு ளத்தெணல் கையிலி சுற்றாழி
தொட்டு ளப்புணைச் சுட்டுத லொக்குமே.

இ-ன். உன் துளக்கு அது சொல் பொருள் ணுக்கம் உன் இட்டு - தன்லரிடத்தே அசையுபடுதலை நீக்கிய சொல்லெனியையும் பொருள்வலியையும் மனத்திற் கொண்டு, - உள்ள - மதிக்கும்படி, - யான் தமிழ் சொல்வன் என்று மடக் கடல் உளத்து எண்ணல் - யான் தமிழ்ப்பாவால் (இத்த இரகுவம்மிசத் துதல்) பாடுவேனென்று அறியாமலினது பந்தத்தையுடைய மனத்தில் எண்ணுதல், - கையிலி கல் குழி தொட்டு உன் அப்பு உணர் சுட்டிதல் ஒக்கும் - கையில்லாதவன் கல்லிற் குழிதோண்டி உள்ளே பொருத்திய நீரை உன் ணும்படி கருதுதலை ஒக்கும். ஏ-று.

எண்ணல் ஒக்கும் என்க. இரண்டுமுடிதவரிதென்பதாம். கழுவுதலு யது என்று தள்ளப்படாத சொல் என்பார் உட்டுஎன்கது. சொல் என்றார். தமிழ்-ஆகுபெயர். தமிழ்சொல்வன் என்பதற்குத் தமிழிற் சொல்வேன் எனப் பொருள்கூறினு மணையும். (சு)

அறிய சுந்தாவெ லற்புதர்ச் சேரினென்
சிறிய சொற்பொருட் செம்மை பயக்குமாத்
பொறிய லர்ப்பகை கொண்டல் வேர்புணல்
வறிய சுப்பனி வாரி வளிப்பதே.

இ-ள். என் சிறிய சொல் - எனது சிறிய சொல்லானது, - அந் அகத்
தை வெவ் அற்புதர்ச் சேரின் - (தூல்களைக்) கற்றறிந்த மனத்தை அடக்கிய
அற்புதத்தையுடையவர்களாகிய அறிஞர்களைச் சேர்ந்தால், - பொருள் செ
ம்மை பலக்கும் - பொருளின் செம்மையைத் தரும், - புணல் வறிய கல் - நீர்
வறந்த சுந்திரகரத்தக் கல்லானது, - பொறி அவர் பகை கொண்டு அனலோ-
சுந்திரனைக் கொண்டவ்வவா, - பணி வாரி அளிப்பது - குளிர்ந்த நீரைத் தரு
வது. எ-து.

சொல் - கவி: ஆகுபெயர். அறிந்து என்னும் லீனையெச்சம் ஈறு
கெட்டு அந் என நின்றது. "வரிப்புணைபந்து" என்பதில் வரி என்பது
போல, கல்விக்கழகு கற்றறிந்தவர்களாவின் அறியாததைவெவ் என்றார்.
வெவ்வல்-அடக்கல். இனி அறிதலையுடைய அகம் எனினுமாம். செம்மை-
திருத்தம். மதியாற் கழுவலிற் செம்மையாய்க்கு மென்றார், "சொற்பா லுயிற்
ந்தமறுவுமதியாக் கழுவீ" என்றார் பிறரும், பொறியவர்-தாமரைப்பூ. அதன்
பகை-சுந்திரன். இது திருட்டாந்த அணி. (ச)

கற்ற சிந்தையர்ச் சேரினென் கர்க்கசச்
சொற்ற வாதெனச் சொற்றிட வேண்டுமோ
வெற்ற யங்கு பின்ன்காத் தேவென்று
முற்ற தாமரைக் கோர்குறை பில்லையே.

இ-ள். என் கர்க்கசச் சொல் - எனது கடினமாகிய சொல்லானது, -
கற்ற சிந்தையர்ச் சேரின் - (தூல்களைக்) கற்றறிந்த மனத்தையுடையவரை
அடையின், - தனது என சொற்றிடல் வேண்டுமோ - கழுவலையாது
என்று சொல்வவும் வேண்டுமோ, - எவ் தயங்கும் இன்ன காத் என்றும்
உற்ற தாமரைக்கு - ஒளியிளங்குகின்ற சூரியனுடைய கையின்கண்ணே எப்
பொழுதும் மலர்ந்திருக்கின்ற தாமரை மலருக்கு, - தூர் குறை இவ்வை -
ஒரு குறைவுமில்லை. எ-து.

ஒகரம் எதிர்மறை. சூரியனுடைய கையின்மலர் குறைவின்றி அவர்ச்
திருக்குமாறுபோல எனது சொல்லும் அறிவோரை அடைந்திருக்குமாயின்
வழுவின்றி விளங்கும் என்பதாம். இதுவு மேலை அணி. (ச)

என்றி கைக்காரி தாசன் வடமொழி
தென்றி கைத்தமிழ் ழானனி செப்புநே
என்றி கைக்கு முரைவழி நன்னெடுங்
குன்றி கைப்பது போனும் குறிப்பரோ.

இ-ள். என் திசை காரிதாசன் வடமொழி - வடதிசையின்கண் கழங்
கும் காரிதாசனது வடமொழிக் காவியத்தை, - தென்றிசைத் தமிழால் எனி
செப்புநென் - தென்றிசையின்கண் கழங்கும் தமிழ்மொழியினும் எந்திரா
கப் பரவேனென், - அது, - ஈன்று இசைக்கும் உரைவழி - எவ்ருகக்கூறும்

க

இ ர கு வ ம் மி ச ம்.

சொல்லின்சுழியே,—எல் செம் குன்ற இசைப்பது போதும் குறிப்பு -
மிச செடிய மலை பிரதித்தொனியெய்தல்போதும் உணர்ச்சியை ஏற்படுத்த.
எ-து.

வீரர்களைய ஆரியர்களிருக்குந் திசையாதலின் ஸ்திதியை வன்
நினை என்றார். அன்றித் துறவுபூண்டிருக்குந் திசையாதலின் அகநகம்
கூறினானினு மனையும. ஸ்தமொழி என்பதில் ஸடக்கு வானபெயர்.
ஸ்தமொழி ஆகுபெயர். காளிதாசன்ஸ்தமொழி என்புழி ஆரம்பேற்றமை
செய்யுட்குழைமக்கள் வந்தது. "கலிதாசனாபாட்டு" என்பதுபோல. இத
னால் இத்தல் அதர்ப்படவாக்கப்பட்டமை கூறப்பட்டது. (அ)

இன்ன காலை இயன்ற இரும்பொருட்
மென்ன செஞ்சொற் துகட்பு துயதால்
பன்ன செஞ்சொற் பரராச சேகர
மன்ன லின்ப மனங்கொள வாய்த்தே.

இ-ள். இன்ன காலை இயன்ற இரும்பொருள் தன்னு செஞ் சொல்
துகட்பு துய தால் - இந்தக் காலை அமைந்த பெரிய பொருள்களையும்
செறிந்த செஞ்சொற்களையுமுடைய குற்றமற்ற தாலானது,—பன்னு செஞ்
சொல் பரராசசேகர மன்னன் - சொல்லுகின்ற செஞ்சொற்களையுடைய
துயை அறிந்த பரராசசேகரமகாராசன்,—இன்பம் மனங்கொள வாய்த்து-
இன்பத்தோடு அங்கேறித்தலால் கருப்புற்றது. எ-து.

காலை இயன்ற தல் வாக் கூட்டுக. தல் வாய்த்தது என முடிக்க.
கேட்டற்குரிய அறிவுடையானென்பார் பன்னுசெஞ்சொற் பரராசசேகரமன்
னன் என்றார். இதனால் இத்தல் கேட்டலுள் இவர் என்பது கூறப்பட்டது.

பாலிச முற்றிற்று.

ஆற் று ப் ப ட ல ம்.

தெள்ள னந்தம தாசெச் சிறற்கொடு
வெள்ளி வெண்கிளி விண்ணெழல் போவெழை
பன்ன வேலை பருகுபு வஞ்சருட்
கன்ன மென்ன சிருண்டன காரரே.

இ-ள். வெள்ளி வெண்கிளி தென் அனந்தமதாசெ சிறற்கொடு விண்
எழல்போல் கார் ஏழை - வெள்ளிமலை பல வடிவங்களைபுடையதாசெ சிறந
வைக்கொண்டு ஆராயத்தில் எழுந்து செந்துதல்போல மேகங்கள் எழுந்து

சென்று, - பன்னகைப் பருகு - ஆழமாய் கடலையுண்டு, - அஞ்சர் கன்னம்
உன் என்ன இருண்டன - அஞ்சருடைய கன்னம்பொருத்திய மனத்தைப்
போல இருண்டன. எ-று.

வெண்மை ஊளாமொழி. கை-ஆருபெயர். அரோ-அரைநிலை. கன்
கம்-அஞ்சகம். கார் ஏழா பருகு இருண்டன என்க. வெள்ளிவெண்கிரி
.....எழல்போல் எனவும், அஞ்சர்.....என்ன எனவும் வெண்மை
கருமைக்கு உவமைகூறியவாறு. (௧)

மறிபெருந்திரை புண்டலின் மல்கிய
கதிய வெண்ணுரை பற்றவி னானு
வெறிய வாய்ப்புற நீவுதல் செய்தெனச்
செறியு மின்ன றலைத்தலை செய்தவே.

இ-ள். மறி பெரு திரை உண்டலின் - (காரகார) மறிவென்ற பெரிய
திரையையுடைய கடலையுண்ணுதலினால், - மல்கிய கதிய வெண் துரை பத்
தலின் - (அஞ்சலின் கண்) நிறைந்துள்ள கல்வ வெண்ணுரைகள் பற்றித்
கொள்ளுதலினால், - ஞெறிய வாய்ப்புறம் காலினால் நீவுதல் செய்தென -
பெறிப்பையுடைய வாயின்புறத்தை காலினாலே நடவினுற்போல, - செறி
யும் மின்னல் தலைத்தலை செய்த - (அம்மேகைகள்) செறிந்த மின்னலை இடம்
கடோதுஞ் செய்தன. எ-று.

திரை-ஆருபெயர். நீவுதல் செய்தெனச் செய்த என்க. வாய்ப்புறம்-
புறவாய். இது தற்குறிப்பேற்றம். (௨)

மேக்கெ றிந்து விரிகட லுண்டுமே
வீக்கெ றிந்த வகடு கிரம்பலா
வேக்கெ றிந்து கெங்கு மிரைத்திடத்
தேக்கெ றிந்தெனப் பம்பின செல்லவோ.

இ-ள். மேக்கு எறிந்து விரி கடல் உண்டு - (திரைகளை) மேகைகளிற்
பார்க்கின்ற கடலையுண்டு, - மேல் - பின், - நீக்கு எறிந்த அகடு கிரம்ப
லால் - அகன்ற ஸிறு கிரம்புதலால், - தேக்கு எறிந்தென - ஏப்பழிட்டாற்
போல, - உலகெங்கும் ஏக்கு எறிந்து இரைத்திட - உலகமுழுதும் ஏக்க
முற்றுச் சத்தமிடும்படி, - செல் பம்பின - மேகைகள் ஒலித்தன. எ-று.

உண்டு தேக்கெறிந்தெனப் பம்பின என்க. நீக்கு எறிதல்-நீக்கத்தைப்
பாப்பதல். கிரம்பலால் தேக்கெறிந்தென எனக் கூட்டின. முழக்கின் கடு
மையால் ஏக்கெறிந்து இரைத்தன என்க. இதையு மேலையணி. (௩)

பகடு உற்றலைப் பைம்புன லோடன
லகட டுக்கி யுடக்கரி தாயயர்

வாகட வாகப்பி னுமிழ்வன போலொரு
திருட னித்தனி கார்நன வெங்குமே.

இ-ன். பரே சுற்று அலை வாய் புனலோடு அனல் அகடு அடக்கி -
தெப்பங்கள் குழ்த்து திரிதென்ற கடலினுள் பசிய ரீரோடு அக்கினியை
யும் வயிற்றில் அடக்கி, —அடக்கிதாய் அயர்வு உகன் தகைப்பின் - அடக்க
முடியாமல் அயர்ச்சி (உறுப்படி) புரளுகின்ற தாக்கத்தினால், —உமிழ்வன
போல் - சந்திப்பதுபோல, —ஒருது திரிதன் வங்கும் தனிதனி கார்நன -
(மேகங்கள்) குதையாமல் இடியை எவ்விடத்துத் தனித்தனியே கார்நன.
எ-து.

அடக்கிதாய் உகன் தகைப்பின் என்க. உகன் தகைப்பின் அடக்கி
தாய் என மாற்றிப் பொருள் கூறினு மனையும். புரளுதல் முழங்குதலைச்
குறித்தது. இதுவு மேலையணி. (ச)

அங்க ணுந்செ லந்தமெய் கொண்டுமெற்
பெங்கு அங்க விழித்தன போலிவ
மங்குல் வாடை மடுப்ப மயங்கலாற்
பொங்கு தாரை திரண்டு பொழிந்தவே.

இ-ன். அங்கண் ஆழி செல் அந்த மெய் கொண்டு - அம்விடத்தே கட
லிற் சென்ற அந்த (வெண்ணீர்) வடிவைக் கொண்டு, —வெத்பு வங்கும்
அங்க இழித்தன போல - (பொன்) மலை முழுதையும் விழுங்கும்படி இறங்
கியதுபோல, —மங்குல் - மேகம், —வாடை மடுப்ப மயங்கலால் - வாடைத்
காற்ற முகஞ்செய்ய (அதனோடு) கலத்தலால், —பொங்கு தாரை திரண்டு
பொழிந்த - (அம்மலையினிமேல்) மிக்க தாரையைத் திரண்டு செரித்தன.
எ-து.

இழித்தன போலப் பொழித்தன என்க. வாடை மடுப்பத் தம்முட் கல
த்தலால் எனினுமாம். தாரை-மழை குழக்கு. இது வெண்ணீர்மூலைய
தாத்தின் அந்த மெய் கொண்டு என்றார். இங்ஙனமே, “வெண்ணிவித்
தினைவிழ்த்தெனத்தாரைகள்.....வழங்கின” என்றார் கம்பரும். இதுவு
மேலையணி. (ச)

உன்னு மாழி புலர்ப்புன லுண்டு
என்ன அம்புன னன்னி எல்கலா
லன்ன கால யனக்கரு மற்புதச்
சென்னெ டெக்கைச் சித்தரி னுயவே.

இ-ன். உன்னும் ஆழி உலர்ப்புனல் உண்டு - கருதப்படும் கடலினுள்
உலர் நீரை உண்டு, —உடன் கல் கதம் புனல் என்னிற் கல்கலால் -
உடனே கலல் கதிரி நீராக் கல்கலையோடு தருதலால், —அன்னகலா-

ஆற்றுப்பாடலம்.

௯

அப்பொழுது.—அங்கே அரும் அற்புதச் செல் - அனலிடந்தரிய அற்புதத்தை யுடைய மேகம்,—செகிம் கலை சித்தரின் ஆய - மிக்க கலையினையறிந்த சித் தரைப்போலாயின, எ-து.

அற்புதம் - உவாரீரை கண்ணிராக்குமதெயம், “தேக்குதெண்டுகாப் புணரிசீர்மெய்யைச்சிந்தி-யாக்இவாடொளியுலகில்விட்டோவாக்” என் னூர், கத்தபுராணகாரரும், சித்தர் ஒன்றை ஒன்றாகுஞ் சித்தியுடையோர்.

விஞ்சு மா மலை மீது விழுங்கிருண்
மஞ்சு கரன்றிடு மரவி மறித்தெழு
செஞ்சு வின்றியவ் வெற்பி விளங்குகி
உஞ்சொ லார்க்குங் தாடுவ போன்றவே.

இ-ள். விஞ்சு மா மலை மீது - மிக்க பெருமையையுடைய மலையின் மேல்,—விழுங்கு இருள் மஞ்சு கரன்றிடும் ஆலி மறித்து எழல் - (அநீனை) மூடிய இருளையுடைய மேகங்கள் கான்ற சீர்த்துளிகள் மீண்டு மேலெழு தல்,—அ செற்பின் மேல் - அம்மலையின்மேல்,—இனம் கிளி அம் செர லார் - இனமையான கிளியின்மொழிபோலும் அழகிய சொல்லையுடைய மா ளிர்கள்,—எஞ்சல் இன்றிக் கழங்கு ஆடுவ போன்ற - குறையின்றிக் கழன் கரடுதலை ஒத்தன, எ-து.

எழல் போன்ற என முடிக்க.

(வ)

துன்று மைப்புயல் சோனையி னம்மலை
முன்றின் முற்றவு நீர்க்கொடு மூடலாண்
மன்றி வித்தூசுடம்புரி லானவன்
குன்ற மொத்தது செம்பொற் குவடதோ.

இ-ள். துன்று மை புயல் - செருங்கிய கரிய மேதங்கள்,—சோனை யின் நீர்கொடு அம்மலை முன்றில் முற்றவும் மூடலால் - விடாமலையினது கிரிஞ்சு அந்த மலையினது மேலிடம்முழுதையும் மூடிவிடவால்,—செம் பொன் குவடு - இமயமலை,—மன்றில் வித்தம் கூடம்புரி லானவன் குன்றம் ஒத்தது - என கசையின் கண்ணே அனவாதமும் பாடனஞ்செய்கின்ற சில பிராணது வெள்ளிமலையை ஒத்தது, எ-து.

செய்யுளாதலிற் கட்டு முன்னத்தது. செம்மை பொண்ணா விசேஷ தது கின்றது. முன்றில் மேலிடமென்பதை “கயங்கு பளிக்கு முன்றி- னுஞ்ஞலாசரித்தகைமுத்தமுபிர்த்தசங்கம்” என்பதனுழையக, (இராமா - கடல்-செம் செய்யல்.

(அ)

புணர்ப் பனிக்விதி சீர்த் புணர்த்தனை
விணர்ப் பனிக்விதி சீர்த் புணர்த்தனை

வணர லுப்படு மைத்தன் வருத்தநீ
புணர்தி பென்றல் குணர்த்துவ போன்றவே.

இ-ள். பணி புணர் கிரி கிரிப் புதைத்தவான் - இமயமலையை கிரிநால் மூடிய மேகங்கள் (அம்மூடுவால்),—இணர் மலர் தொடை இந்நிரனால் ஏழா - பூவொத்து வளர்ந்த பூவாற். நெடுந்த மாலைமைய வணிந்த இத்திரனால் எழுந்து,—வணர் அலை படு மைத்தன் வருத்தம் - வலைவாயிய கடறு வயிழ்த்திக் கிடக்கின்ற புதல்வனாகிய மைக்கத்தின் வருத்தத்தை.— நீ உணர்தி என்று உணர்த்துவ போன்ற - நீயும் அனுபவித்து அதிருதி என்று (அதற்கு) உணர்த்துவதை பொத்தனா. ஏ-று.

அற்கு அசைநிலை. வான் போன்ற எனவும், ஏழா படு மைத்தன் எனவு முடிச்சு. படுதல்-அயிழ்த்திக் கிடத்தல். கிரிவயிழ்த்தினோர்படும் வருத்தத்தை என்னையோரும் பட்டாந்ருள் நெரியுமாதலின் உணர்தி என்று உணர்த்துவ போன்ற என்றார்.

(*)

வேறு.

சுரர்த்தலைக் குன்றத் தங்கண் சுதத்தவாய் மதந்த மாவி
விர்த்தலை வருவி பொங்கி நிரந்துகா னிமிர்ந்து வையோய்த்
தார்த்தலை மாவஞ் சாடிச் சம்பகஞ் சரித்த கோரு
பெர்த்தலை சிந்தி யுந்தி நடந்தன பெரிதி னம்மா.

இ-ள். கார் தலை குன்றத்து - மேகங்கள் படியும் உச்சிமையுடைய அம் மலையினின்றும்.—அங்கண் சுதத்தவாய் மதந்த மாவினீர் தலை அருவி பொங்கி—அங்கே வேகத்தையுடையவாய் மதந்தையுடைய யானையைப் போல நிறைத் தன்னிடத்தேயுடைய அருவி கிளர்ந்து,—நிரந்து கால் நிரிந்து கைபோய் - பரந்து உயர்ந்து சென்று,—தார் தலை மரமம் சாடி - பூங்களை மேலேகொண்ட குக்குமரங்களை அழித்து.—சம்பகம் சரி த்து - சம்பகமரங்களைச் சாய்த்து,—அசோகு பெர்த்து - அசோகமரங்களைப் பேரச் செய்து.—அலை சிந்தி, உந்தி பெரிதின் எடர்தன - திறகளை விதி (அவற்றைத்) தள்ளிக்கொண்டு யிசவுஞ் சென்றன. ஏ-று.

அம்மா அசைநிலை. யானையும் கிளர்ச்சிகொண்டு பரந்துசென்று உயர் களியோடும் போய் மரங்களை முரித்து நீரைச் சித்தித் தாண்டிச்செல்லுத ளியல்பாதலின் அதனை உவமைபுரினார். உந்துதல் தாண்டதல் என்னும் பொருள்புத்தலை “மந்தரைக்கூற்றமும்வழிச்செல்லவாரொடு-முந்தியேயோ நல்வண்டு” என்பதனாகுக. (இராமா-ஆத-ஹ-சு-ம் செய்யுள்.) (௧0)

தேக்கி வரா நாகஞ் சிந்துந் திலகந் திப
பாக்கத மதமா மற்றும் வாரிச்சு வருத வாலே
மேக்குற நிரிகக் குன்றம் வேலைவாய் மைத்தந் காவ்பா
னாகமிக் கொண்சு சேற வன்வாய் வருவி மந்தே.

இ-ள். அ. அருவி - அந்த அருவியானது, —தேக்கு அகில் ஆரம் காசம் சிந்தரம் திலகம் தீபம் ஸா கத மதமா மற்றும் வாரி கேர் வருதலால் - தேக்கமரங்களையும் அகின்மரங்களையும் சந்தனமரங்களையும் புன்னாமரங்களையும் புனிமரங்களையும் மஞ்சாடிமரங்களையும் சோதிவிருக்கங்களையும் மிக்க விவாஹபுடைய பாளைகளையும் பிறவற்றையும் வாரிக்கொண்டு ஏறி ரோ வருதலால், —மேக்கு உற நியிர் அக்குன்றம் - மேவாக நியிர்ந்த அம் மலையானது, —வேலுவரய் ஸமர்தன் காண்பான் - உடலின்சன் (அழிந்திய) தன்புதல்வனாகிய அமராகத்ததக் காணும்படி - ஆக்கம் மீட்டுவான் சேறல் அன்ன - செல்வம் அதிகரிக்கச் செல்லுதலைப்போலும். ஏ-று.

உலகத்திலே ஒருவர் நம் புதல்வர் முதலாயினோரைக் காணும்படி செல்லும்பொழுது தம்மாலியன்ற உபகாரப்பொருள்களைக் கொண்டுசேற வியல்பாதலின் அதனை இக்குன்றத்தின்மேல் ஏற்றி ஆசிரியர் உறிஞ்சு என்க. அதிகரித்தல் - அதிகமாகப் பொருத்தல். (௧௧)

மலைப்படி யருவி நீத்த மத்தன்மா துலன்றன் சென்னி
கலைப்படி திரிந்து காணிற் காயமொன் றமைபா தென்னத்
தலைப்படி புடல்கொண்டு டேயித் தலைகண்டு தரிப்பில் சேட
னிலைப்படி யடியுங் காண்பா னிறங்குத னிகர்க்கு மன்றே.

இ-ள். மலை யடி அருவி நீத்தம் - மலையிறறங்கிலீழும் அருவிசென் னம், —மத்தன் மா துலன்றன் சென்னி கலைப்படி திரிந்து காணில் - சிலபிரா ணுடைய மாமனாகிய இமயத்தினது தலைகாச் சாத்திரப்படி திரிந்து பார் த்தற்கு, —ஒன்று காயம் அமைபாது என்ன - ஒருடம்பு போதாதென்று, — தலைப்படி புடல்கொண்டு ஏறி தலைகண்டு - தலை (எவ்வளவோ அத்) துனை உடலுக்கொண்டு சென்று (அதன்) ருடிவைக்கண்டு, —நிலைப் படி அடியும் காண்பான் இறங்குதல் நிகர்க்கும் - நிவத்தின் கீழ்ப்படிந்த அடியையும் காணும்படி இறங்குதலை நிகர்க்கும். ஏ-று.

நீத்தம் நிகர்க்கும் என முடிக்க. கலைப்படி காணில் எனச் சுட்டுக. நிலை-நிலம். அது, "நிலைமுதற்சமுலிவிண்ணினியிர்க்து" என மேலும் இக் துலாசிரியரே உதுமாற்றா னறியப்படும். தலை-ஆயிரம். (௧௨)

இறப்புவி யனந்த பாண வெண்ணில்கா லெரியு மேனும்
வறப்பில நீரதாயு மல்லிகை மலரஞ் சேர்திச்
சிறப்புறு சாயு வென்னுந் திருநதி தெண்டன் கொன்னா
வறப்பய னருத்து வாரி னகலிடத் தருத்து மாக்கம்.

இ-ள். புவி இற அனந்த பாண என் இன் கால் வரியுமேனும் வற ப்பு இல நீரதாய - பூமி அழியும்படி அனதில்லாத ருரியாகன் அனதில்லாத காலம் வரித்துசென்றிருந்தாலும் வற்றாத நீராயுடைத்தாயு, —மல்லிகை மலர் அம் சோதி சிறப்பு உறு சாயு என்னும் திரு நதி - மல்லிகைப்

பூவின் அழகிய ஒளியையுடைய சிறப்புப்பொருத்திய கரையென்கின்ற அழகிய நதியானது.—தெண்டம் கொள்ளா அறப்பயன் அருந்துவாரின்— (ஒருவரைத்) தெண்டித்துத் தரும்த்தின் பயனை உணர்ப்பாரைப் போல,— அகலிடந்து ஆக்கம் அருந்தும்—பூமியின்கண்ணே (ஆக்குள்ளாரைத் தன்னே) தனது செல்வத்தை உணர்பிக்கும். ஏ-று.

தெண்டித்துத் தாமே அறப்பயனை ஊட்டுவாரைப்போலத் தானே தன் பயனாகிய தண்ணீரைத் கொண்டு சென்று கொடுக்குமென்பதாம். ஆக்கம்—கீர். அருந்துவாரின் அருந்தும் என்க. (கூட)

சுதிர்பட நிரிந்து தானித் தழல்விழிப் புயங்க மெல்லாம் விதிர்பட வெளவிப் பச்சை விண்ணை வெடுத்து வையம் விதிர்பட விரைந்து சுற்றிப் பெருஞ்சிறை புடைத்துச் சேட னதிர்பட வழன்றி டாப்புள் ளரெனிற்போயிற் றன்றே.

இ-ள். சுதிர்பட நிரிந்து தாலி—சுதாப்பாடு பொருந்தக் கிளர்ந்து பாய்ந்து,—தழல் விழி புயங்கம் எல்லாம் விதிர்பட வெளவி—அக்கினிகா லும் கண்ணையுடைய பாம்புகளையெல்லாம் அடுக்கக் கவர்ந்து,—பச்சை விண்ணை எடுத்து—பசிய மூல்கில்களை எடுத்துக்கொண்டு,—வையம் பிதிர்பட விரைந்து சுற்றி—பூமி பிதிர்படையும்படி விரைந்து சூழ்ந்து,—பெரும் சிறை புடைத்து—பெரிய பக்கங்களில் மோதி,—சேடன் அதிர்பட அழன் றிடா—சேடனாகியவாறு வேடிக்கொண்டு,—புள் அரெனில் போயிற்று—கருடனைப்போலக் கொன்றது. ஏ-று.

சுருடனுக் கிணைப்ப பொருள் கொள்ளுங்கால் விண்ணை எடுத்து என்பதற்கு விஷ்ணுவைச் சுமந்து என்றும், சிறைபுடைத்து என்பதற்குச் சிறகுளை அடித்து என்றும், அழல்தன் என்பதற்குக் கொயித்தல் என் றும் பொருள்கொள்க. இது சிலேடையுமை. (கூச)

தடவரை எறிந்திட டாரத் தாருக ணுறி வெய்ய வடவையி னெரிகட் டான வரையிற மடித்து வாரி விடமென வரீர வன்மா வீட்டுபு செவ்வேன் வென்றிப் புடைபட விளங்கும் வைவேல் பெர்வையும் போயிற் றன்றே.

இ-ள். தட வரை எறிந்திட்டு—களைவான மூல்கில்களைப் பிடுக்கி எறி ந்து,—ஆரத் தாரு கல் ணுறி—சந்தனமால்களையும் மலையினையும் அழித்து,— வெய்ய வடவையின் ஏரிகண் தானவரை இற மடித்து—கொடிய வடவா முகாக்கினிவைப்போல எரிசின்ற கண்ணையுடைய யானையை அழியும் படி கொன்று.—விடமென வாரி வாரி வன்மா வீட்டுபு—விடமென்று அள்ளி வயிற்றைபுடைய சிங்கங்களைக் கொன்று,—செவ்வேன் புடைபட விளங்கும் வென்றி வைவேல் பேரவையும் போயிற்று—சுப்பிரமணியக்கடவு ளது பக்கத்திலே பொருந்த விளங்கும் மெத்தியையுடைய கடரிய வேல் போவவரு் கொன்றது. ஏ-று.

இனி வேந்தரைப் பொருள் கொள்ளுதலால், கிரவுஞ்சமலையைப் பிளந்து நாகுகளைக் கொண்டு அடிப்படை அழிப்பதாக கொண்டு மாமரத் தை வீழ்த்தி விளங்கும் வேல் எனப் பொருள்கொள்க. ஆரத்தாருடனறி என் பதை ஆரத்தாரு உக னாறி எனக் கண்ணாழித்து உக என்பதற்கு அநிய எண்ப் பொருள்கோடலுமொன்று. விடமென வீட்டுபு எனக் கூட்டி கஞ்சு போலக் கொண்டு எனப் பொருள்கோடல் கிறப்பின்று. இதுவமேயுயர்.

பெங்களூரில் தென்னைத் தோட்டம் மூலம் பொது நலத்திற்கு
முன்னெழுந்த இடத்தில் சந்த முருகுப்பூ முகங்கொடுக்கும்
தென்கொழித் தியங்குந் தல்லாற் திருநி சிறப்பின் மிக்க
சன்கொழித் தனையோடு நேக நனிபட நடந்து மமமா.

இன். திரு கதி - அழகிய கதி,—பொன் கொழித்து எழித்தும் - பொற் பொறுகளைக் கொழித்துப் பார்ப்பியும்,—செய்ய மணி தலை பொறுத்தும் மாணிக்கமணிகளைத் தன்மீது தோன்றச் செய்தும்,—முத்தம் முன் கொழித்திட்டு சுந்தம் முருகுபு மூகம் கொடு ஊர்ந்தும் - முத்துக்களை முன் னரே கொழித்துச் சுத்தன மரங்களைப் பிடுங்கி முற்பகத்திற் கொண்கி சென்றும்,—தென் கொழித்து இயக்கிற்று அல்லால் - அழகிய பொருள் களைப் பார்பிச் சென்றதேயல்லாமல்,—வேகம் கணிபு, கடந்தும் - வேகம் மிதப்பொருத்தச் சென்றும்,—சிறப்பின் மிக்க கள்ளு ஒழித்ததோ - சிறப் பின்மிக்க கல்ல பொருள்களை விட்டுவிட்டதோ, எ-து.

அம்மா-அணசநிலை, வேகமாய் நடப்பேசர் எல்ல பொருள்களை விட்டும் விடுவார்கள். இது வேகமாய்ச்சென்றும் எல்ல பொருள்களை விட்டிச் சென்றிவதென்பதாம். இனி இதன்கண் பொன்னுபாணனத்தைப் பிடுங்கி எதிர்த்தும், மணிமாலைகளைப் பொடிபடச் செய்தும், முத்துமாலைகளைப் பிடுங்கி விசிச் சந்தனத்தை அழித்து மூக்கொண்டு சென்றும் வேகமாக நடத்தும் அழகிற் குறைந்திவதென்பதும் தோன்றாதல் காண்க. வேகமாய்ச் செல்வோர்க்கு வெயர்வைவரால் அழகு அழியும் என்க. (சக)

பெருவண்ணாள் தடங்கட்டத்தில் பிறங்குவில் சென்னைப் பாராட்டும்
வெருவார்ப்புருத்து வெள்ளை துணையுனை விதித்து வரவழித்
பருவழித் கணித தாழி வம்மருப் பெறித்து பாய்த்து
பொருகின் ததிரேய நென்னப் புறவன்சென் றடைத்ததன்றே.

இ-ன். பெருங்கா தடங்கள் தத்தி - பெரிய மலைப்பக்கங்கடோடும் பாய்ந்து, - பிறங்கு வில் எயினர் யாகும் பெருகாப் புஞ்சுத - விளக்குகின்ற வில்லையென்றிய கேட்டுவர்கள் யாரும்கூடாப்படி. புஞ்சுத, - வெள்ளை தாது உள் விதித்தது - வெள்ளையான தாதுகளை உள்னெ நித்தி, - காய்விட்டி - ஒலித்தது, - தருகலித் தனிது தாதி - வெள்ளத்தக்கரிய காலிலையுடைய யானைகளைக் கொன்று, - அங் கருப்பு எறித்த - அகத்தின் கோடுகளைப் பிரித்தி எறித்தது, - பாய்ந்து பொரு வினத்தது அரி ஏது வன்ன புறங்கு சென்று

அடைத்தது-பாய்த்து பொருளின்ற கோபத்தையுடைய சிங்கேதத்தைப்போல முயலவில்லத்துச் சென்று அடைத்தது. எ-து.

சிங்கேதத்துக்கு இணையப் பொருள்கொள்ளுக்கால் தரை உலர் விதிர் தது என்பதற்கு நாரைபோலும் பிடர்மயினை அடைத்த எனப் பொருள் கொள்க. இது சிலேடையுங்மை. (கசு)

ஆசறு தனவச் செம்ம விரிபத் தைவந் தாயர்
பாசினழு பார்த்த முன்றிற் பான்முடை கழி இவெண் சாந்தம்
பூசுபு ருறிய வேங்கைப் புதுமலர் பரப்பிற் றன்றே
தேகறு முயல் யாட்குச் செய்தொழி வவரி னம்மா.

இ-ள். தேக உறு முயலையாட்டு செய்தொழிவவரின் - அழகுபொருந்திய முயலேலிலமைய முறவலிக்கு எவ்வெய்யுமகளிரைப்போல;—ஆக அது நானச் செம்மல் ஆரில் தபத் தைவந்து - குற்றமற்ற முயலையின் பழம்பூக்களை மாச நீங்கும்படி நீக்கி (எனவே அகிட்டு என்றபடி);—ஆயர் பாச இழை பரத்த முன்றில் பால் முடை கழிஇ - இடையாக்கது பசிய ஆபாணங்கள் பரத்த முற்றத்திலுள்ள பாலின்முடையைக் கழுவி;—வெண் சாந்தம் பூசுபு - வெண்ணமயாரிய சந்தனத்தைப் பூசி (எனவே மெழுதி என்றபடி);—சுறிய வேங்கை புதுமலர் பரப்பிற்று - புதுமலம்பொருந்திய வேங்கையின் புதிய மலர்களைப் பரப்பியது. எ-து.

எவலாட்டிசுளும்அகிட்டுக் கழுவி மெழுதி மலர்பரப்பல் வழக்காதலின் அவர்களை உவமை கூறினார். (கசு)

கொல்லிற் கொண் டினைத்த அன்ன தொழிலிடைகொள்கான்முற்றுந் தவலிக்கொண் டெடுத்த வெல்லார் தலைத்தலை சிதறிற் றேனும் செவ்விக்கொண் டியின்பொன் பூத்த கடுக்கையைச் சிறிதும் போடா வவலிக்கொண் டிறந்து போகி மருதத்தை மணந்த தன்றே.

இ-ள். கொல்லிவ் கொண்டு இளைத்த அன்ன தொழில் இடை-வருத் தத்துடன் சுமந்து இளைத்தாற்போன்ற தொழிலென;—கொண் கான்முத் தும் தவலிக்கொண்டு எடுத்த எல்லாம் தலை தலை சிதறிற்றேனும்-வலிய காமெழுதும் பாய்த்து கவர்ந்தனவாரிய பொருள்களைவெல்லாம் இடத் தோறும் சிதறியதாலும்;—செவ்வி கொண்டு இயிற் பொன் பூத்த கடுக் கையை சிறிதும் போடாது வவலிக்கொண்டு - அழகைக்கொண்டு வினற்கு லின்ற பொன்போலும் மலையப்பூத்த கொன்றையைச் சிறிதும் வழுவு விடாது கவர்ந்துகொண்டு;—இதர்து போகி மருதத்தை மணந்தது - உட ர்து சென்று மருதநிலத்தைச் சேர்ந்தது. எ-து.

கால்களைத் தவலிக்கொண்டு என்பதற் தோன்ற நின்றது. - தவ்வு தவ். வலிகருக்க மிதித்தல். சுமந்து இளைத்தோர் சுமந்த பொருள்களை வெல்லாம் இடம்போதும் போட்டுச்செவ்வராரினும். அரியதாபிப. பொ

வீணாத்திரம் போடமாட்டார்கள். அதுபோல இதுவும் எடுத்தவைகளெல்லாவற்றையும் தெரிபதாவினும் பொன்பூத்த கடுக்கையை மாத்திரம் போட்டது. அதிலுண்டு சென்றதென்பதாம். பொன் ஆகுபெயர். (௧௯)

திடித்தெழு தொகைய சங்கப் பல்லியத் துணைப்பிற் றுணை
பிடித்தளி யிகையி னுன்ற பெருவய லாங்கம் புக்குச்
செடித்தலைக் கருப்பு மென்பூக் திரையினை விட்டிட டோங்கி
கடித்தெதிர் நடந்த தன்றே நடனியர் தம்மின் மன்னே.

இ-ள். தடித்து எழு தொகைய சங்கப் பல் இயம் துணைப்பின் னுணை
பிடித்து - தடித்து எழுதின்ற உட்டமான சங்குகளாகிய பல காச்சியங்
களின் முழக்கோதையைப் பிடித்து,--அளி இளையின் ஆன்ற பெருவயல்
அரங்கம் புக்கு - காண்டிணைகளினால் நிறைந்த பெரிய வயலாகிய அரங்
கிற் புருத்து,--செடிதலை கரும்பு மென் பூ திரையினை விட்டிடும் ஒக்கி -
செடியான தலைவையுடைய கரும்பாகிய மெல்லிய பொலிவாகிய திரைப்
புடைவையை விட்டுக் கிளர்ந்து,--நடனியர் தம்மில் கடித்து எதிர் கடத்
தது - நடனமாகவிரைப்போல கடித்து எதிரே சென்றது. எ-து.

கடித்தல் - அணைதல். நடனமாகவிரும் காச்சியங்கொலிக்க அரங்கிற்
புருத்து திரைப்புடைவையை விட்டுக் கிளர்ந்து கடித்தலின் இவ்வாறு உதி
ரார் என்க. திரையைச் சிலைடையருமரசுக்கொண்டு செடித்தலைக் கருப்பு
மென்பூ என்பதை அடையாக்கிப் பொருள்படாதல் இத்துணைச் சிறப்
பினது. (௨௦)

வளத்தன தரங்கச் செங்கை வலமிடம் போக்கி பாடற்
கனத்தன விளங்கு வரலிக் காலியங் கண்கள் காட்டித்
தளத்தன கமல மென்பூத் தார்முகம் துளக்கித் தாளா
தளத்தன புன்னை பங்கா னளக்கர்வா வடைந்த தன்றே.

இ-ள். வளத்தன தரங்கச் செம் கை வலம் இடம் போக்கி - (அந்த
ஆளுனது) வளத்தையுடையவாகவிய திரைகளெல்லாரு நிகத்த கைகளை
கைத்திலும் இடத்திலும் போகச் செய்து (எனவே அபிசரித்து கன்ற
படி),--ஆடல் கைத்தன விளங்கு வரலிக் காலி அம் கண்கள் காட்டி - போ
காக்கொண்ட கைத்தையுடையவாகவிய விளங்குகின்ற வாலியிலுள்ள குண
வாமலர்களாகிய அழகிய கண்களைக் காட்டி,--தளத்தன கமல மென்பூ
தார்முகம் துளக்கி - இதழையுடைய தாமரையின் மெல்லிய பொலிவுபொருக்
திய பூவாகிய முகத்தை அணைத்து,--தார்முது அளத்தன புன்னை அம் காண்
அளக்கர்வாய் அடைந்தது - தாமதிப்பாது உப்பாகவையுடைய புன்னைமரம்
சேரலைகளிக்குகொண்ட கைவையுடைய கடலினிடத்தேவடைந்தது. -எ-ன்.

கனத்தனவாகிய கண் என இளையக்க. போக்கி, காட்டி, துளக்கி,
அடைந்தது என்க. (௨௧)

குன்றவான் நிலை வச்சி மும்மதக் குவட்டி னோய்
கன்றவான் காரான் வாரிக் கழித்தடக் கடந்த காட்சி
துன்றபே ரியாற்று மூரிக் கதிர்னிற் துளக்கி லாத
கின்றவே திரிந்த வாயிற் றரிப்பவே நிலைபி லாத.

இ-ள். குன்ற வான் நிலை வச்சி மும்மதக் குவட்டினோய் - மலையின் பெரிய சிகரத்தினது உச்சியிலுள்ள யானைகளோடு, - கன்ற ஆன் காரான் வாரி - கன்றுபோய்வுடைய பசுக்களும் எருமைகளும் வாரப்பட்டு, - கழி தடம் கடந்த - கழிநிலத்தைக் கடந்தன. - காட்சி துன்று பேர் யாறு மூரி கதிர்னிற் - அங்கு செறிந்த பெரிய யாற்றினது வலிய கதிரின்கண், - துளக்கிலாது கின்றபோ திரிந்தவாயின் நிலையிலாத தரிப்பவோ - அசையாது நின்றுவனவாகிய அசைப்பொருள்களோ நிலைகுலைந்தனவானால் நிலை வில்லாதனவாகிய சைப்பொருள்கள் நிலையாக நிற்குமோ. ஏ-று.

கின்றன மாறாதவியன. அவற்றின் றிரிவு மேலே கூறப்பட்டது. குகைகளில் மூன்றையது ஒழியிசை; பின்னையது எதிர்மறை. (உஉ)

மெய்தகுஞ் சயில மொன்றே வெறியது வெறிய தெனும்
பொய்தகுந் தனவ பெங்கும் பூத்தன புனித வேங்கை
கொய்தில்வண் டடங்க வெங்கும் விரிந்தன பூவை கொக்கிற்
கைகையங் காண மெங்கு றலிந்தன கமலக் காட்டே.

இ-ள். மெய் தகும் சயிலம் ஒன்றே வெறியது - பொருள்மிசுத்த குறிஞ்சிநிலம் ஒன்றே வெறுமைமையுடையது, - வெறியதேனும் - அது வெறியதாக யினும், - கொக்கில் - பார்க்குமிடத்து, - புனித வேங்கை பொய் தகும் தன் கும் எங்கும் பூத்தன - தன்கணுள்ள வேங்கைப்பூக்களை இன்மைபொருதிய மூலையெங்கும் அவரச்செய்தன, - பூவை கொய்தில் வண் தடங்கள் எங் கும் விரிந்தன - காயாமலர்னை விரைவில் அழகிய தடாகங்கனெங்கும் விரி யச்செய்தன, - கமலக்காடு கைகை அம் கானம் எங்கும் மலர்த்தன - தாம கைமலர்க்கட்பட்டத்தைத் தாழைக்காடெங்கும் மலரச்செய்தன. ஏ-று.

வெறுமை-ஒன்றுமில்லாமை. குறிஞ்சியிலுள்ள வேங்கைப்பூவை மூல் லையிற்சேர்த்தமையின் அது வெறியாயினது என்க. மூலையின்கணுள்ள பொருள்களை ஆறு அள்ளிக்கொண்டு சென்றமையின் அது ஒன்றுமில்லாததாயிற்று என்பார் பொய்தகுந்தனவம் என்றார். ஆறு குறிஞ்சியிலுள்ள வேங்கைப்பூவை மூலையின்கண்ணும், மூலையிலுள்ள காயாக்பூவை மரு தத்தின்கண்ணும், மருதத்திலுள்ள தாமரைப்பூவை வெய்தலின்கண்ணும் சேர்த்தது என்பது கருத்து. பூத்தன விரிந்தன மலர்த்தன என்பனவற் றிற் பிறவினைப்பொருளையுணர்த்தும் கிவ்விருதி தொக்குகின்றன. பன்மை நிலம்பற்றிவந்தது. (உஉ)

அகற்றாத மணியும் பொன்னு மாறா மகிது மேகொண்
கொற்றன ஆர்கள் குன்றக் கொன்றனித் திவெ துண்டே

நிறைந்தன வளத்தி னுமி நிலைதனம் பாத நீர்மை
சிறந்தன பெரியோர்க் கொண்கொ ளளிப்பது சிறிய ரம்மா.

இ-ள். ஊர்கள் அநைத்தன மணியும் பொன்னும் ஆரமும் அகிலம் கொண்டு உரைத்தன - என்கிலத்தூர்களைல்லாம் சொல்லப்பட்ட மணிகளையும் பொன்னையும் சத்தனமாக்களையும் அகிலங்களையும் பெற்று இருந்தன;—குன்றக்கு அளித்திலைது ஒன்று உண்டே - மலைக்கு (அவைகள் கை மாளுக) க் கொடுப்பதொன்று உண்டா;—நிறைந்தன வளத்தின் ஆகி நிலைதனம்பாத நீர்மை சிறந்தன பெரியோர்க்கு - நிறைந்தனவாழியவைவகையில் மிக்கவராய் நிலைதனம்பாததன்மையையுடைய சிறந்த பெரியோர்களுக்கு;—சிறியர் அளிப்பது என் - சிறியோர் கைமாளுகக் கொடுப்பது யாது? ஏ-று.

குன்றக்கு என்பதில் அத்துச்சாரியை தொக்குவின்றது. “மாடக்குச் சித்திரமும்” என்பதிற்போல. எவன் என்பது என் வன்றாய் சண்டின் மைகுறித்து கின்றது. ஆகத் தனம்பாத என இயைக்க, இனி ஆகி என் கதைச் சிறந்த என்பதனோடு முடிப்பினாமையும். இப்பொருட்டு நீர்மை யினும் என ஆறுருபு விரித்துரைக்க. இது வேற்றுப்பொருள்வைப்பு. (உச)

பற்பல பொருளை வெங்கும் பறித்துடன் பறித்த வெல்லா
மற்பக லாது சிந்தித் தவர்தமக் களித்த லாடுல
பொற்பில கொடியோர் தம்மிற் போந்தது போந்த தேனுங்
கற்பக வனமு மாகி நடந்தது கன்னி யாதே.

இ-ள். கன்னி ஆறு - அழிலில்லாத ஆறானது;—பற்பல பொருளை வங்கும் பறித்து பொற்பு இவ கொடியோர் தம்மில் போந்தது - பற்பல பொருள்களையெல்லாம் எவ்விடத்தும் பறித்துக்கொண்டு அழிலில்லாத கொடியோர்களைப்போலச் சென்றது;—போந்ததேனும் - அல்லாது (கொடியோர்போலச்) சென்றதாயினும்;—உடன் பறித்த எல்லாம் அற்பு அகலாது சிந்தித்தவர்தமக்கு அளித்தலால் - உடனே பறித்தவைகள் எவ்வாவற்றையும் அன்புநீங்காது நிலைத்தவர்களுக்குக் கொடுத்தலால்;—கற்பகவனமும் ஆகி நடந்தது - கற்பகச் சோலைமையிட்டு சென்றது. ஏ-று.

சித்தித்தவர்தமக்கு என்பதை ஆற்றுக்கு இரையப் பொருள்கொள் ளுங்கால் தான் நிலைத்தவர்க்கு என்றும், கற்பகத்துக்கு இரையப் பொருள் கொள்ளுங்கால் தன்னை அன்போடு நிலைத்தவர்க்கு என்றும் கொள்க. இதனை இவ்வனம் மாற்றிப் பொருள்கொள்ளாது யாற்றொழுக்காக முடித் துப் பொருள்கொண்டு நிரணிறையாகக் கொள்வாருமுனர். (உக)

கெடுகிலத் தனந்த மாகி நியிர்ந்தி மள்ளச் வெள்ளத்
தடைவினுட் கிடந்துய் யானந் தவழ்ந்துசெய் நடந்து தாவி
யடுவுறத் திசீந்து மற்றும் லயின்கொறு முலாகி யாரம்
படுகிலைப் புனில வேலை பட்டது பட்ட தன்றே.

இ-ம். ரெடு கிலத்த அனர்த்தம் ஆகி நியிர்கதி - ரெடிய பூயியினிடத்தே அளவில்லாத பிரிவுடையதாகிச் செல்லுகின்ற கதியானது;—மன்னர் சென் வாத்தையினுள் கிடத்து - மன்னர்களுது அணையுட் கிடத்து;—உய்யானக் தவழ்த்து - பூஞ்சோலையின் கண்ணே தவழ்த்து;—செய் நடத்து தாவி - வாய் களில் நடத்து (பின்) பாய்த்து;—மடு உறத் திரித்து - வாலிகளில் பொருத் தத் திரித்து;—மற்றும் வயின் தொறும் உலாவி - மற்று மிடங்கடோறு முலாவி;—ஆரம் படு திரைப் பணில வேலைப்பட்டது பட்டது - முத்துக்கள் படுகின்ற திரைபொருத்திய சங்குக்களையுடைய கடலின்கண்ணே பாய்த்து கலந்தது. எ-று.

இதன்கண் கிடத்து தவழ்த்து நடத்து திரித்து உலாவி அழிந்தது என்ப துந் தோன்றுதல் காண்க. படுதல் உண்டாதல். ஆரம்படு பணிலம் எனக் கூட்டிப் பொருள்கூறினு மறையும். (உக)

ஆற்றப்படலமுற்றிற்று.

நா ட் டி ப் ப ட ல ம்.

தொனிக யந்தரு நாட்டிடைப் பல்பொருட் திருவை
வளநிக யந்துதிற் சிலசொல அமைந்தன மனையது
மொளிக லந்தரு திசெரியா னுலகமெழ் பூத்த
நளின மென்னுத யன்னது கோசல நாட்டே.

இ-ம். தொனிக யம் தரு நாட்டிடைப் பல் பொருள் திருவை - தொத் தலாகக்கோ, தருகின்ற நாட்டின்கண்ணேயுள்ள பல பொருள்களாலுமாய் செல்லத்தினது சொப்பை;—அளி நயந்து சிலசில சொல அமைந்தனம் - அன்போடு விரும்பிக் கிற் சில வார்த்தைகள் கூறுத்த இயைத்தேம்;—கோசல நாடு - கோசலநாடானது;—ஒளி நலம் அனைத்தும் தரு திசெரியான் ஏழ் உலகம் பூத்த நளினம் என்னது அன்னது - ஒளியின் நலமெல்லாவற்றை யுந் தருகின்ற சக்கரப்படையையுடையவராகிய விட்டுணுவின்னது எழுலகங் களையும் பூத்த உத்தியன்கமலம் எத்தன்மையதோ அத்தன்மையது. எ-று.

திருவைச் சித்சில சொல அமைந்தனம் என்க. பல்பொருட்டிருவை என்பதற்குப் பலபொருள்களினது. அழகை எனினுமாம். திருவை விரும்பி அடைந்திற் சித்சிலவற்றைச் சொல்ல அமைந்தனம் எனினுமாம். எழுலகி லுள்ள பொருள்களு மங்கே காணப்படுதலின் உலகமெழ்பூத்தநளினமென் னதையன்னது என்றார். பூத்தல் - தோற்றுவித்தல். என்னதை என்பதி லுள்ள ரு சாரியை, இனி நளினம் என் அதை அன்னது கோசலநாடு எனக் காண்பூத்திப் பொருள்கூறினு மறையும். (க)

கிரவித் தண்வயற் குவளைவண் மெக்கிட மென்ற
திரவுச் செய்திட வாக்கக் டணக்கும் மெல்லை
கிரவித் தேனினைத் தூரின் துரு துளைந்தெழு நீர்சக்
காவத் தின்றுபி லெழுவன சரோருதத் தன்னம்.

இ-ள். தண் வயல் குவளை கிரவி ஊண்டு உழக்கிட - தண்ணிய வயல்
களிலுள்ள குவளைமலர்களிற் கலத்து வண்டுகள் உழக்க, - மென் தூது
இரவுச் செய்திட - (அதனூத்பார்த்) மெல்லிய பூந்தூது இரக்காலத்தைச்
செய்ய, - ஆகல்கள் தணக்கும் - அ எல்லை - சக்கரவாகல்கள் பிரிவின்ற அப்
பொழுது, - சரோருதத் து அன்னம் - தர்ப்பரைப்பூவிலுள்ள அன்னங்கள், -
கிரவித் தேன் இரைத் துயின்று - கிரம்பி வண்டுகள் ஒலித்தலால் மிக்திரை
கொண்டு, - குல் உளைத்து எழு நீர் சக்கு தூவத்தின் தூயில் எழுவன -
(பின்) கருப்பறையேதனாய்ந்து எழுகின்ற கெடிய சங்கொலியினால் மிக்திரை
யினின்றும் எழுவன, எ-து.

சக்கரவாகல்கள் பகலிற் கூடி இரவிற் பிரியுமியல்புடையனாதலின்
இரவுச்செய்திடவாகல்கடணக்கும் என்றார். இரை முதனிலுத்தொழிற்
பெயர். இரவென்று கருதி அந்நெல்லையிற்றயிலும் என்க, அன்னம்
கள் சரோருதத்திலே கிரவித் துயின்று எனினுமாம். இப்பொருட்டு இரை
பெயர். துயிலுத்தேற்ற மெல்லோசை என்பது தோன்ற இரை என்றும்,
எழுந்தேற்ற வல்லோசை என்பது தோன்ற அரவும் என்றும் கூறினார்.

கலிப்ப வெள்வரால் பாய்தலுங் கட்டவிழ் கழுநீர்
சலிப்ப லுள்புருத் துழக்கிய தண்ணாறும் பெடைநீர்
பலிப்ப வான்நிரை யெறிந்தித ழடைத்தலும் பதைத்துள்
ளொலிப்ப வண்டிலேய்ப் புறத்திருந் திரங்குல வோடை.

இ-ள். கலிப்ப வெள் வரால் பாய்தலும் கட்டவிழ் கழுநீர் சலிப்ப -
(நீர்) ஒலிக்குமாறு வெள்ளிய வரான்மீன்கள் பாய்த்தவையிலே முறுக்
கலிழ்த்த செங்கழுநீர்மலர்கள் செழும்படி, - உள் புருத்து உழக்கிய
தண்ணாறும் பெடை - உண்ணுபுருத்து உழக்கிய தண்ணிய எல்ல பெடைகள், -
நீர் பலிப்ப வான் நிரை எறிந்து இடம் அடைத்தலும் - நீர் மிகும்படி
பெரிய நிரைகளை எறிந்து இடங்களை அடைத்தலிதேனும், - பதைத்து
உள் ஒலிப்ப - பதைத்து உண்ண இருந்து ஒலிப்ப, - வண்டு உலாய்ப் புறத்து
இருந்து இரங்குல ஒடை - வண்டுகள் உலாவிப் புறத்தே இருந்து இரங்
குவன ஒடைகள், எ-து.

பெடை பதைத்து உள் ஒலிப்ப வண்டு புறத்து இருந்து இரங்குல
ஒடை என்க. இரங்குல ஒடை என இடத்துநிகழ்பொருளின்மேலில்
இடத்திங்கேதேற்றிச் கூறப்பட்டது. சலிப்ப என்பதற்கு விரிய என
கிகழ்காலமாகப் பொருள்கூறினு மமையும். (க.)

வாகி வீர்வளம் பொருமையின் மடற்கனம் விம்ம
லாக தோக்கினை போலிசைக் குரவரி தரவே
பரக மோடிய வானையின் பாய்ச்சலாற் கோட்டுப்
பூக ராசியின் பொதிமிட றடைப்பன பொய்கை.

இ-ள். வாகு இன் நீர் வளம் பொருமையின் - (தமது) அழகுபொருள்
திய இனிய நீர்வளத்தைப் பொருமையினாலே,—மடற்கனம் விம்மலாக
தோக்கினபோல் இசைக்குரல் அரிதர - (கழுஞ்சுள்) மடலையுடைய கழுத்து
விம்முதலுற 'தோக்கினை' (வாய்த் தன்னுள்ளே கொறுகொறுத்தது) போல
இசையினொலியை வண்டுகள் தர,—பாகம் ஒடிய வானையின் பாய்ச்சலால் -
பக்கத்தில் மேலாக எழுந்து ஒடிய வானையினின் பாய்ச்சலினாலே,—கோட்
டுப் பூகராசியின் பொதிமிடறு உடைப்பன பொய்கை - கவரவிலுள்ள அக்
கழுஞ்சுட்டங்களின் மடலாற்பொதித்த மிடத்தை உடைத்துவிடுவன
பொய்கைகள். எ-று.

வாகின் வன்பதினுள்ள இன்னைச் சரிகையாகக் கொள்ளினு மமை
யும். ஒருவருடைய வளத்தைக்கண்டு பொருமைகொள்வோர் பொருமை
'மிகு,மிகு'னாலே கழுத்துவிம்மி வொடித்துக் கொறுகொறுப்பது இவல்பாதலின்
மடற்கனம்விம்மலாகதோக்கினபோலிசைக்குரவரிதர என்றார். இசைக்கு
ரால் தர என்றதனாற் கொறுகொறுத்தல் பெற்றும். பொருமையின் தோக்
கினபோல் தர உடைப்பன என்க. (சு)

துழனி நன்னதித் திரைக்கரத் தடிபடாச் சூற்சங்
கழனி னைந்துகொண் டாற்றுபு தலைக்கொடு போகி
பெழிபி மிர்த்தன வளம்பல வின்னுடன் வளர்க்குங்
கழனி மங்கைகைக் கையடை கொடுப்பன கால்கள்.

இ-ள். துழனி கல் நதித் திரைக் கரத்து அடிபடாச் சூல் சங்கு அழ -
ஒலியையுடைய கல்ல நதியினது திரையாகிய கையினாலுட்பட்டுக் கருவை
யுடைய சங்கு அழ,—கால்கள் இளைந்துகொண்டு ஆற்றுபு தலைக்கொடு
போகி - (அதனைக்) கால்வாய்கள் வருத்திக்கொண்டு தாங்கித் தலையிற் கொ
ண்டுசென்று,—எழ சிமிர்ந்தன வளம் பல என்று உடன் வளர்க்கும் கழனி
மங்கை கை - இளர்ந்து உயர்ந்தனவாகிய வளங்கள் பலவற்றையும் என்று
ஒருசேர வளர்க்கின்ற வயலென்னும் பெண்ணினது கையில்,—கையடை
கொடுப்பன - அடைக்கவமராக் கொடுப்பன. எ-று.

பலயின்றோகளைப் பெற்றுச் சிநிதம் வருந்தவிடாது வளர்ப்பாட்டு
இக்கோர்க்குமுத்தையை வருந்தவிடாது வளர்த்த வரிதன்மொன உணர்ந்து
கையடை கொடுப்பன என்பார் வளம்பலவின்னுடன் வளர்க்குங்கழனிமங்
கைகைக்கையடைகொடுப்பன என்றார். அழுதல் என்றதும், இளைதல்
என்றதும் ஒலித்தலை. வளம் கழுநு சூழ்புழுதலியன. ஆற்றுபு என்பத
ற்கு நூர்ச்செய்து டணப் பொருள்குறினு மமைபும். (ஊ)

பயிற்சூ மொண்டிரினைக் கரங்கொடே பனைத்துடன் வைத்தேன்
றயிலம் வாக்கிமென் றுதெனும் காப்புறத் தரித்து
வெயில வெண்மதிக் குழவிவண் டிசையினை வேட்டுத்
துயில வின்மலர்த் தொட்டிவண் டவைப்பன சேனை.

இ-ள். சேனை - சேனைகள், - வெயில வெண் மதிர்குழவி - ஒளியை
புடைய வெண்மையாகிய திக்கட்குழவியை, - பயிலும் ஒண் டிரைக் டும்
கொடு அனைத்த - (தன்னிடத்திற்) பொருத்திய ஒள்ளிய கொம்பர்களா
கிய ஹைனாக்கொண்டிரைத்து, - உடன் வைத் தேன் தயிலம் வரத்தி-
உடனே பசிய தேனாகிய எண்ணெயை வார்த்து, - மென் தாது எனும்
காப்பு உறத் தரித்து - மென்மையாகிய மகரந்தமென்னும் திலகத்தைப்
பொருத்த அணித்து (கிடத்தி), - வண்டு இசையினை வேட்டுத் தயில - (அக்ரு
ழவி) வண்டிசையாகிய தாலாட்டை விரும்பிக் கேட்டுத் துயிலும்படி, -
இன் மலர் தொட்டிவ் வையவைப்பன - இனிய மலர்த்தொட்டினை ஆட்டுத்
லைச் செய்வன. எ-து.

தரித்து கிடத்தி அமைப்பன, துயில அமைப்பன எனத் தனித்தனி
முடிக்க. கிடத்தி என்பது அவாய்க்கியால் வருவிக்கப்பட்டது. இனி
இன்மலர்த் தொட்டியிற் (கிடத்தித்) துயில அமை ஆட்டுதலைச் செய்வன
என மாற்றிப் பொருள்கறினுமனையும். காப்பு என்றது காவலின்பொ
ருட்டு இடப்பட்ட திலகத்தை. (க)

கெறிய கட்டவிழ் மைக்குவ னைப்புன னினைவாய்ச்
செறிய னிப்பதி யத்திடை வளரினஞ் சேல்கண்
பிறிவில் கொத்திழைப் பிணிக்கிடை கெடிதுகை பிழையா
தெறிதொ ழிற்குவினினுழைத் தோடுவெ வெங்கும்.

இ-ள். கெறிய கட்டு அவிழ் மைக் குவின புனனினைவாய்ச் செறி அணிப்
பதியத்திடை வளர் இனஞ்சேல்கண் - கெறிப்பையுடைய முழக்குவிரித்த
சரிய குவினமலர்களைபுடைய தடாகத்தின்கண்ணே கெடுக்கிய அழகிய
பூசியினிடையே வளருகின்ற இனமையாகிய சேல்கண், - பிறிவு இவ் கொ
த்து இழைப் பிணிக்ரு இடை - பிரிவில்லாத கட்டமான தாலின் பிணிப்பு
கருக்கு இடையே, - கெடிது கைபிழையாதி ஏறி தொழிற் கருவியின் -
யிகவுத் தகராது ஏறிவின்ற தொழிற்கருவியானது நுழைத்து ஒடுதல்
போல, - தழைத்து வரும் ஒடுவ - (அதன்கண்) நுழைத்து வல்லிடத்தும்
ஒடுவன. எ-து.

கைபிழையாகும் ஒரு சொல். கையோயாத வனிதுமாம். பதியத்தி
னிடையே அதன்கண் வளருகின்ற சேல்கண் நுழைத்து ஒடுவ வனிதுமாம்.
தொழிற்கருவி புடைகையெய்தற்கொழிவ்செய்தற்குரிய கருவி. அது
காடா. (ஈ)

தையும், வானப்பிரத்தந்தையும், பிரமசரியத்தையும், இவ்வாச்சொந்தையும் உணர்த்திநின்றது. (46)

காரி ரும்புறந் பணையருப் பிணைத்தலைக் காரான்
மூரி வெம்பிடர் துதப்பகற் றலைக்கொளிஇ முறைபா
தூரி ருக்கொழு ததிலிட நிமிமணி பொனியாற்
பாரி னந்தரப் பரிதியோ டிகனுவ பழனம்.

இ-ள். கார் இரும்பு உறந் பண இணை மருப்புத்தலை - கரிய இரும்பைப்பொத்த பருத்த இரண்டு கொம்புபொருத்திய தலைவையுடைய, - காரான் மூரி வெம்பிடர் தகப் பகல் தலைக் கொளிஇ - ஏனையானது வலிய வெந்திய பிடரில் வைக்கப்பட்ட துத்தின் ஈடுவானியிலே கொழுவி, - முறைபால் ஊர் இரு கொழு நதி இடநிலம் மணி ஒளியால் - முறை யோடு உழுவின்ற பெரிய கொழுவின் ததி இடநி (மேலே) தோற்று வித்த மணியின் ஒளியினால், - பழனம் பாரில் அந்தரப் பரிதியோடு இகனுவ - வயல்களானவை பூமியிலே ஆகாயத்தில் வருகின்ற சூரியனோடு மாறுபடுவன. எ-து.

பகல்-துத்தின் ஈடுவானி. ஊர்தல்-காரியகாரண உபசாரம். இது எதுவணி. (47)

மழவு கான்முதிர் பருவநா கதனெடு மருவும்
விழவு செய்வன வேட்கையான் மதகொலி வீக்க
முழவிற் றுகவால் வளைமணித் தீபக்கண் முதிர்
வழவு சாலணி வீதிதொ ஊர்ந்துலா வருமால்.

இ-ள். வால் வளை - வெண்மையாகிய சங்குடன், - மருவும் விழவு செய்வன வேட்கையால் - பொருத்திய விவாக விழவைச் செய்யும் விருப்பத்தினால், - மதகு ஒலி வீக்கம் முழவிற்ற ஆக - மதவின்சுணுக்க ஒலியிருந் முழவிலெவியாக, - மணித் தீபக்கண் முதிர் - இரத்தினதீபக்கண் யிருத்த ஒளியைக் கால், - மழவு கால் முதிர் பருவ நாகதனெடு - இளமையைத் தோற்றவிக்கின்ற முதிர்ந்த பருவத்தையுடைய பெடைச் சங்குதனோடும், - உழவு சால் அணி வீதிதொ ஊர்ந்து உலாவரும் - உழவுசா லாகிய அழகிய வீதிதொடும் ஊர்ந்து உலாவரும். எ-து.

இத்த-சாரியை. வளை வேட்கையால் ஆக முதிர் நாகதனோடு உலாவரும் என்க. அது பருதிப்பொருள்விருதி. விழவு-உலாச்சிறப்பு. (48)

நிலையு துத்தடி பெயர்த்தினை பேருப்புநிலை
மலையு துத்தென விடம்புரி கடாவலம் புரிவக்
குலையு தத்திய வயனெழு முழுக்கொழு ததிலின்
றிலையு தத்தனும் வலம்புரி விடம்புரி தருமால்.

இ-ன். நிலை உறுத்து அடிபெயர்த்து - பூமியினுறுத்தப்பட்ட கால்களைப் பெயர்த்து, - இளை ஏருபு - இரண்டாகச் சென்று, - நிலைமை உறுத்தென இடம்புரி கடா வலம்புரிய, - நிலைமையை நிலையாக நிறுத்தியிட்டாற்போல இடத்தைச் செய்கின்ற ஏருமைக்கடாக்கள் வலம்புரிப்படி, - ரூலை உறுத்திய வலம் தொறும் உழும் கொழுநிலின் நிலை உறுத்தலும் - வாய்புகளை அரைறைக் கட்டிய வயல்கடோறும் உழுவின்ற கொழுநிலின் நிலையானது உறுத்தியவளவில், - வலம்புரி இடம் புரிதரும் - வலம்புரிச்சங்குடன் இடப் பக்கத்திற் செல்லும். எ-து.

ஏருபு வலம்புரிய உழும் கொழு என இவையும். இடம்புரிக்கடா - பருத்த கடா. வலம்புரிய இடம்புரியும் என நூர் சொல்லலக்காரர் தோன்றும் கான்க. நிலை உறுத்து என்பதற்கு நிலையாக உறுத்திய எனினும், இடம்புரிதரும் என்பதற்கு இடத்தைவிட்டுச் செல்லும் எனினும் பொருத்தம். (சே)

செய்த மாலைய முத்தொடு பொன்மணி நிறைசால்
பொய்த்த மாலையர்க் கருள்செயரப் பூமகண் மார்பின்
முத்த மாலைய முழுமணி மாலைய முதிரும்
வித்த மாலைய மணிந்தென வயின்னொறும் விளங்கும்.

இ-ன். செய்த மாலைய முத்தொடு பொன் மணி நிறை சால் - செய்த தன்மையையுடைய வரிசையான முத்துக்களும் பொன்னும் மணிகளும் நிறைந்த உழவுச் சாலைகள், - பொய்த்த மாலையர்க்கு அருள்செயரப் பூமகன் மார்பில் - பொய்யான ஒழுக்கத்தையுடையர்க்கு (த் தன் வளங்களை) க்கொடாத பூமிதேவியினது மார்பில், - முத்தமாலையும் முழுமணிமாலையும் முதிரும் வித்தமாலையும் அணிந்தென - முத்தமாலையையும் மானிக் கரத்தினமாலையையும் முதிர்ந்த பொன்மாலையையும் அணிந்துவிட்டாற்போல, - வயின் தொறும் விளங்கும் - இடங்கடோறும் விளங்கும். எ-து.

ஒடு வண்ணப்பொருட்டி. செய்யுளாதலின் முறைபிறழக் கூறினார். பூமகளை ஏருவாயுக்கினுமாம். (சே)

சேறு காலிடு மன்னருள் ளத்திருள் செய்தும்
வீறு சாளில வருத்தன வென்கொலோ வியக்கே
சேறு தேசிக வளையரி மணித்தி ரிகல
நாறு நாறுகைக் கொண்டெழு கடைபெயர் நனையே.

இ-ன். ஏறு தேசிக வளை அரி மணித்திர் இலை - உயர்ந்த பொன் வளையல் மரகதமணியின் ஒளியை ஒக்கும்படி, - நாளும் நாறு கைக்கொண்டு ஏறு கடைபெயர் நகை - தோன்றுகின்ற நூற்றுமுடியைக் கையிற்கொண்டு ஏழுவின்ற மருதவிலகலிசின் கையானது, - சால் சேறு இடும் மன்னர்

உன்

இ ர கு வ ம் மி ச ம்.

உன்வந்து இருஞ்செய்தம் - காலாற் செறுசெய்தின்ற மன்னாறு மனத்தின் கண்ணே இருளைச் செய்தும், —வீறு சால் நிலவு உருத்தன - பெருமை சான்ற நிலவைக் கான்றன, —என் வியக்கேன் - (அதனை யான்) எவ்வாறு வியப்பேன். எ-று.

காற்றின் பச்சைநிறம் விரையலின் கண்ணே தோன் றுதலின் அகவிரை யல் மரகதமணிக்கதிரை ஒத்தது என்க. இருஞ்செய்தம் நிலவைக்காலு தல் வியக்கப்படத்தக்கதாகலின் என்னொலோவியக்கே னென்றார். இக வக்கொண்டு ஐழும் மகளிர் என முடிக்க. விரை கதிர் இகவ காறுகின்ற கை என காறுதலை விரையின் வினையாக்கி முடித்ததும், விரை இகலும்படி காறும் காறு என காற்றின் வினையாக்கி, காறுதல் ஒளிசெய்தல் மனப் பொருஞ்சேடலுமொன்று. (கஉ)

குவிளை மாக்கயற் தராபதத் தன்றியுங் குதலை
திவன மாக்களி கின்னர மிதுனமேற் செயுமாற்
கவள மாக்கன தனப்பிடி நடைக்கருங் கயற்கட்
பவன வாய்க்கடை சிபர்வன முடிநடும் பாடல்.

இ-ள். கவளமா கன தனம் பிடி நடை கரும் கயல் கன் பவனவாய் கடைசிபர் - களிற்றுயாவிரையை நிகர்த்த பரமாதிய முலைகளையும் பிடிபோ ன்ற நடைவையும் கரிய கயல்மீன்போன்ற கண்ணையும் பவளம்போன்ற வரையையுமுடைய மருதநிலப் பெண்கள், —வன முடி நடும் பாடல் - வளம் பொருந்திய காற்றுமுடிதனை நடும்போது பாடும் பாடல்கள், —குவிளை மாக் கயத்து அராபதத்து அன்றியும் - குவிளைகளையுடைய பெரிய வரவிறுன்ன வண்டினிடத்தன்றியும், —குதலை திவன் அ மாக் களி - குதலைமொழிகளிட த்தே பொருந்திய ஆர்தப் பெரிய களிப்பை, —கின்னர மிதுனமேல் செ யும் - கின்னரவிரட்டைகளிடத்தும் செய்யும். எ-று.

பாடல் களிசெய்யும் என்க.

(கஉ)

தொய்யு கோவொடு துணைமலை முலைசுமந் துழலும்
பொய்யி னோடலைத் திடுவதே யல்லது புருந்த
செய்யி னோதைகொண் டணிமுடி நடுமொழித் தேனார்
கைகி னோபுருந் துலாயது மன்னர்தன் கருத்தே.

இ-ள். மன்னர் தம் கருத்து - மன்னர்களுடைய கருத்தானது, —தொய் யும் கோவொடு துணைமலை முலை சுமந்து உழலும் பொய்யினோடு அலைத் திடுவதே ஆய்வது - இவர்க்கும் கருத்தத்தோடு இரண்டாபிய மலைபோலும் முலையைச் சுமந்து உழவுகின்ற பொய்யாதிய இடையினோடு (இடத்து) அலைதேயல்வாமல், —புருந்த செயலின் ஒதைகொண்டு அணிமுடி நடும் மொழித்தேனார் கைகினோடு புருந்து உலாயது - தாம் புருந்த வயலின் கன்

ஆரவாரங்கொண்டு அழுவை காத்துருகுகின் ஈடுகின்ற பெண்ணது கையி
னிடத்தே புருத்துவாவியது. எ-று.

சுருத்த அகவதேயல்லது கையிறு புருத்துவாயது என்க. பொய் -
ஆகுபெயர். ஓ எதிர்மறை. மன்னர் சுருத்துப் பெண்களிடத்தன்றி காந்து
ஈடுதலிற் சொந்தியதென்பதாம். (௧௫)

கயற்பி நங்கின பிறங்கின கண்கள்செய் கமல
மயற்பி நங்கின பிறங்கின முகங்களா ரத்தி
னியற்பி நங்கின பிறங்கின வெண்ணகை யெண்ணில்
வயற்பி நங்கின பிறங்கின மாதரார் வயினும்.

இ-ள். கயல் பிறங்கின கண்கள் பிறங்கின - கயல்கள் விளங்கின கண்
களும் விளங்கின, - ஆயல் செங்கமலம் பிறங்கின முகங்கள் பிறங்கின -
பக்கங்களிலே செந்தாமரைமலர்கள் விளங்கின முகங்களும் விளங்கின, -
ஆரத்தின் இயல் பிறங்கின வெண் கைக பிறங்கின - முத்தினது காட்சி
விளங்கின வெண்மையாகிய பற்களும் விளங்கின, - எண்ணில் கயல் பிறங்
கின மாதரார் வயினும் பிறங்கின - (இங்கனமே) ஆராயுமிடத்து வயலிலே
விளங்கியவைகள் பெண்களிடத்தும் விளங்கின. எ-று.

ஒப்புமைபற்றி வயற்பிறங்கினபிறங்கின மாதரார் வயினும் என்றார்.

அம்பொ னூபுர மாற்றின வாரற்றின வன்னங்
கும்பு கையகத் தொலித்தன வெலித்தன கம்பு
தும்பி கோதையிற் றொனித்தன றொனித்தன கரும்பு
பைம்பொ னூர்வயிற் கலித்தன கலித்தன பழனம்.

இ-ள். அம் பொன் தூபுரம் அரற்றின அன்னம் அரற்றின - அழுவை
பொன்னுலாசிய நிலம்புகள் ஒலித்தன அன்னமும் ஒலித்தன, - கம்பு கை
அகத்து ஒலித்தன கம்பு ஒலித்தன - வளையல்கள் கையின்மேன்றே ஒலித்
தன சங்குகளும் ஒலித்தன, - தும்பி கோதையில் தொனித்தன கரும்பு
தொனித்தன - கண்டுகள் கூந்தலின்கண் ஒலித்தன வண்டுகளும் ஒலித்
தன, - பைம்பொனூர்வயின் கலித்தன பழனம் கலித்தன - இவ்வாறே
பெண்களிடத்தே ஒலித்தவைகள் வயல்களிடத்தும் ஒலித்தன. எ-று.

நிலம்போரை அன்னத்தொலிப்போறலின் நிலம்பு ஒலிக்குப் பதி
வாக அன்ன ஒலி கூறப்பட்டது. கம்பு சொன்மாத்திரையவலிற் பதி
வாகக் கூறப்பட்டது. இனிச் சங்குவிளையவணியும் கழக்குப்பற்றிக் கூறி
ஞொளினுமாம். பைம்பொனூர் - பசிய பொன்போன்றவர். (௨௦)

கடவு ளட்டிடு சரரியக் கெளியிவா நதஞ்செய்
வடம் தற்றிட மனங்கனி வினாத்தனம் மடவார்

கடர்செய் கற்பல சிந்தினர் சிந்தனா னுள்ளித்
தடமு லைத்தலைப் பங்கமிட் டெறித்தன தடிகள்.

இ-ள், நதம் செய் கடவு எட்டிடும் காரியர்க்கு எனியவோ - கவலை வயல்களானவை நரத்துகளை நடுகின்ற பெண்களுக்கு வலிமையிற் குறைந் தனவோ, - வடமது அற்றிட - வடங்களுதலால், - மனக்களி வீராத் த அமலார் கடர்செய் கல் பல சிந்தினர் சிந்தனம் - மனக்களிப்பை உண் டாகவிய அப்பெண்கள் ஒளியைச்செய்கின்ற பல இரத்தினக்கற்களைச் சிந்தினார்கள் சிந்தினமாத் திரத்திலே, - தடிகள் - பெண்கள், - துள்ளி தடம் முலைத்தலைப் பங்கம் இட்டு எறித்தன - துள்ளிப் பெரிய முலையினிடத்தே சேற்றையிட்டெறித்தன, -எ-று.

மனக் களி விளைத்தல்-கள்ளுண்டு மனக்களிப்பை உண்டாக்கல். மன மயக்கத்தினால் வடங்களை அறுத்துவிட அவற்றினின்றும் மணிகள் சிந்தின ளன்க. துள்ளிப்பங்கமிட்டெறித்தன என இடத்துநிகழ்பொருளின்றொ ழில் இடத்தினமேவேற்றிக் கூறப்பட்டது. இதில் பெண்கள் கற்களை எறிய வயல்களுக்கு சபதமிட்டுத் தடிகளை எறித்தன எனவு மொருபொருள் தொனித்தல் காண்க. (உக)

கொண்ட பல்வளப் பெரியவர் தம்மொடுங் கொடியார்
தண்டு கின்றலிற் தவறலாற் சார்வது முண்டே
யுண்டொர் மாமறு மதிக்கென வுடைத்திடும் வதன
மண்ட லம்நரும் படைத்தன சேதக மறுக்கள்.

இ-ள், மதிக்கு ஒர் மா மறு உண்டென உடைத்திடும் வதன மண்டலம் களும் - சத்திரமண்டலத்திற்கு ஒரு பெரிய மறு உண்டென்று (அநனைப்) புறங்கொடுக்கச் செய்கின்ற முகமண்டலங்களும், - சேதக மறுக்கள் பண்ட த்தன - சேற்றாடைய மறுக்களைப் பெற்றுக்கொண்டன, - கொண்ட பல் வளப் பெரியவர் தம்மொடும் - கொண்ட பல்வளங்களையுடைய பெரியோர் களோடும், - கொடியார் தண்டுகின்றலில் தவறலால் சார்வதும் உண்டே - கொடியோர் படைத்தலினால், தீமையையன்றி அடைவது பிரிதும் உண்டா? -எ-று.

இது வேற்றுப்பொருள்வைப்பு.

(உஉ)

துத்த மன்னசொல் விபர்புரி பேரொரு தொழிலின்
பைத்த செவ்வியிற் பெரவிவன வான்மரம் பத்து
மத்தி றத்தன வையிரு தொழிலும் காற்றுக்
கொத்த செவ்விகொண் டெவதற் கையமு முனவோ.

இ-ள். தத்தம் அன்ன செவ்வியர் புரி ஓர் ஒரு தொழிலின் - பால் போன்ற செவ்வியுடையவர்களைய மகளிர்களொப்பின் த ஒண்ணொருதொழிலினாலே,—மரம் பத்தம் பைத்த செவ்வியில் பொலிவன - மரங்கள் பத்தம் பலிய அழகினோடு பொலிவனவென்றன,—அத்திறத்தன ஐயிரு. தொழிலும் அக்காற்றுக்கு ஒத்த - அத்தன்மையவாகிய பத்துத்தொழிலும் அந்த காற்றுக்கு ஒருசேரப் பொருத்தின.—செவ்விகொண்டு உய்வதற்கு ஐயமும் உனவோ - அங்கனமாக அக்காறு அழகைக்கொண்டு தளிர்ப்பதற்குச் சந்தேகமுமுண்டே. எ-று.

ஆவ்-அசை. ஓகாரம் எதிர்மறைப்பொருளில் வந்தது. மகளிர்க்கொழிவ்களாற் பொலியும் மரங்கள் பத்தாவன: மிழ், பாலி, பாதிரி, முல்லை, புன்னை, குரா, அசோகு, குருக்கத்தி, மா, சண்பகம் என்பன. தொழில்கள் கவைத்தன் முதலியன. (உக.)

புரங்க ளாறிய லுயிரெலா மயக்குவ போர்வே
ஞாங்கொள் வாளியே யாயினு மாக்ஞொரி சிழையார்
கரங்க ளாய்வன கணைவன கவன்முதல் கடைபிற்
சாங்க ளாதலின் யாதினும் பெண்மையே சான்ற.

இ-ள். புரங்கன் ஆறிய உயிரெலாம் மயக்குவ - உடம்புகளிற்றத்திய உயிர்களுையெல்லாம் மயக்குவன,—போர் வேன் உரங்கொள் வாளியே யாயினும் - போரையுடைய மண்மதனது வலிமையைக்கொண்ட பாணங்களே யாயினும்,—ஆக்கு ஒளிர் இழையார் சாங்கன் ஆய்வன கணைகள் அங்கவன் முதல் கடைபிற் சாண்கள் - அங்கே விளக்குகின்ற ஆபரணங்களையுடைய வர்களாகிய மகளிர் தம் கைகளாற் கொய்கின்றனவாகிய கணைகள் அந்த மண்மதனது முதலிலும் கடைவிலுமுள்ள பாணங்களே,—ஆதலின் யாதினும் பெண்மையே சான்ற - ஆதலினால் யாவற்றினும் பெண்டன்மையே மிக்கது. எ-று.

வாளியே என்பதில் ஓகாரம் தேற்றம். சாங்கனே என்பதில் தேற்றேகாரம் தொக்குகின்றது. பெண்மையே என்பதில் ஓகாரம் பிரிசிலை. முதல்கடையிற் சாம் - தாமரையும் குகையும.

(உச)

இட்ட மெத்திய வெய்யவ ரிடுக்கன் வந்திறுத்தான்
முட்ட வத்தலைப் பகைவரா ருவரென முன்றோர்
பட்டு னைத்தன காட்டிமா பாணுவாற் பரியுந்
கட்ட கட்டலைக் கொட்டைவான் சரோருகக் கணையே.

இ-ள். மா பாணுவால் பரியும் - பெரிய ரூபினால் வாகுகின்ற,—கட்டகன் தலை கொட்டை வான் சரோருகக் கணை - பிரித்தப்பட்ட தேனைத் தண்ணீர்த்தொண்ட பொருட்டினையுடைய தாமரைப்பூக்களாகிய கணை

கன்;—இட்டம் மெத்திய செய்வனர் - கட்டில் மிக்க வெப்போர்;—இடுக் கன் னந்து இறுத்தால் அத்தலை முட்ட பணகவர் ஆளுவர் என - (கட்டப் பட்டாரிடத்து) ஒரு துன்பம் னந்து சேர்த்தால் அப்பொழுதே மூற்றப் பணகவராகுவாரென்று;—மூன்றொரு பட்டு உரைத்தன காட்டும் - மூன்றோர் கன் அனுபவித்துச் சொல்லிவைத்தவற்றை (புடிவப்படு) க் காண்பிக்கும், எ-று.

என உரைத்தன என இலையும், செய்வனர்-சொடியோர்; குரியன். இது நிதரிசனம் என்னுமவகாரம். (உரு)

கார்செ யுங்குழத் கடைசியர் கட்டபூங் காவி
தார்செ யுங்குழத் தலைப்பொலி வனவவர் தம்மே
கேர்செ யுந்தகை யுருவிலி யுயிர்தொள விகல்வான்
போர்செ யும்படி படையெடுத் தெழுந்தன போலும்.

இ-ள். கார் செயும் குழல் கடைசியர் கட்ட பூங் காவி - மேகத்தினை ஆங்க கூத்தையுடைய மருதநிலங்களிற் பிடுங்கியெழிந்த பொலிவாகிய கரும் குவளை மலர்கள்;—தார் செயும் குழத் தலைப் பொலிவன் - ஒழுங்கினையு டைய கரும்பினிடத்துப் பொலிவன். —அனாதம்மேல் - அவர்களைமீது, —எச் செயும் தகை உருவிலி - அழகைச்செய்யுந் தகைமைமையுடைய மன்மதன், — உயிர்கொள இகல் வான் போர் செயும்படி - ஆவர்க ளுயிரைக் கொள்ளும் பொருட்டு வலிய பெரிய போரைச் செய்யும்படி, —படை எடுத்து எழுந் தன போலும் - (அம்புதொடுத்துள்ள விற) படையை எடுத்துக்கொண்டி எழுந்தமையைப் போலும். எ-று.

கொள விகாரம்; காரியப்பொருட்டு. கொள்ளச் செய்யும்படி என இலையும். எச் செயும் தகை உருவிலி என்பதற்கு அழகைச்செய்யுந் தகை மையையுடைய உருவம் இவ்வாதவன் எனக் கூறினுமடையும். கொலி வான் எழுந்தனபோலும் என முடிக்க. கார்செயுங்குழல் என்பதற்குக் கருமைமையச்செய்யுந் கூத்தல் எனிலும், படை என்பதற்கு அம்பும் வில் ளுமாகிய படையை எனினும் பொருத்தம். (உரு)

காப்பு ரல்லிசை யனிமூர னனினமென் கழனிப்
பாப்புண் மென்ள்ளன் கால்பட அசையிய னபங்குழ
வாப்பு மாயனிக் சுற்றடை மாகதப் பலகை
நாப்பு மென்கதிர் நிராகெறித் திண்குருவ நிகர்க்கும்.

இ-ள். காப்பு ரல் இசை அனி மூரல் எனின மென் கழனிப் பாப்புண் - யாழின் கல்ல இசையை வண்டுகள் யாவினென்ற தாமரைமலர்களை (வரம்ப ருருகளிலே) யுடைய மெல்லிய வயற்பாப்பிழைச்சே, —மென் இனம் காங் கட்ட அசையிய னபங்குழ - மெல்லிய இனங்காற்றுவதுபோல் அமைகின்ற பயிர்

(வினக்குதல்).—வாய்பு மாமணி கற்று உடை மரசதப் பலனக் கிரப்பு மென்
கதிர் - வரம்பாக மாணிக்கக்கற்றையுடைய மரசதப்பலனை (தன்னுள்ளே)
கிரப்பிய மெவ்விய கிரணங்கள்,—நிறை தெறித்து இவக்குவ நிகர்க்கும் -
நிறையே தடித்து வினக்குதல்போலும். ௪-து.

மாணிக்கக்கற்றைத் தாமரைக்கு உலகை. இவக்குதல் என்பது அவாய்
நிலையானே வருகிக்கப்பட்டது. இவக்குதல் நிகர்க்கும் என முடிச்ச.
அபகதழ் இவக்குவனவாயிய சதிரை நிகர்க்கும் எனினுமாம். கற்றை-
குழவு. (உ.௪)

ஊன்கொடுத்திடும் வேற்குணர்க் கொதுங்கிடு மாம்பல்
கான்கொடுத்திடு குவண்காட் கமலமு விரண்டும்
வான்கொத்திடு மண்ணை ரறுவரின் வழிபாற்
தேன்கொத்திட முருகனின் வளர்த்தன செந்நெல்.

இ-ள். ஊன் கொடுத்திடும் வேல் குணர்க்கு ஒதுங்கிடும் - (ஊடுகையு-
டிட்டார்க்கு) ஊனைச்செய்தின்ற வேல்போலும் கண்களையுடையவர்களா-
விய மகளிரது வாய்முதலிய உறுப்புக்களுக்கு (உடைத்து) ஒதுக்குவதற்கு—
ஆம்பல் கான் கொடுத்திடும் குவண்காட் கான் சமலம் மூவிரண்டும் - சென்-
வாய்ப்புமென்னாய்ப்புமலர்களுக்கும் வாசனையைச்செய்தின்ற செங்குண்கள்
கருங்குண்களையுடைய செந்தாமரைகொண்டாமரைமலர்களுமவிய ஆறும்,—
வான் கொடுத்திடும் அண்ணையர் அறுவரின் - ஆராய்க் தோற்றவிக்கின்ற
(காத்தினைககான் பீன்ககாயிய) தாயரதுவரைப்போலும்,—வழி தேன் பால்
கொத்திட - வழிவன்ற தேனுவிய பாலைக் கொடுக்க,—செந்நெல் முருக-
னின் வளர்த்தன - செந்நெற்பயிர்கள் குமாரக்கடவுளைப்போல வளர்த்தன.
௪-து.

மூவிரண்டும் கொடுத்திட செந்நெல் வளர்த்தன என்ச. (உ.௫)

தோன்று மப்பயிர் துகடப வெழுந்துருள் முதிர்ந்திட
டான்ற மாமர கதப்பொதி பவிழ்ந்தரும் வயிர
யின்று கெட்டினைத் தாடொறு யீர்க்குடர் முத்தங்
கான்று செப்பவ ளக்குலை காய்த்தன வன்றே.

இ-ள். தோன்றும் அப்பயிர் - காணப்படுகின்ற அப்பயிர்கள்,—தகன்
தப எழுத்து - குற்றம்கீழ்க் வளர்த்த,—குல் முதிர்ந்திட்டு - கருமுதிர்ந்த,—
ஆன்ற மா மரசதப் பொதி அவிழ்த்த - நிறைந்த பெரிய மரசதப்போலும்
பொதி அவிழ்ப்பெற்றது,—அரும் வயிரம் காந்து - அரிய வயிரம்போலும்
(பால் பஞ்சு) வெண்கதிர்களை காந்து,—கொடு இவ தான் கொது நர்
கடர் முத்தம் காந்து - கொடிய இவையையுடைய தாண்டோடும் முதிர்ந்த
ஒளியையுடைய முத்தப்போலும் (பால்பந்திய) செந்நெல் காந்து,—

செம்பணக்குலை காய்த்தன - சிவந்த பணம்போதும் நெற்குலைகளைக் காய்
த்தன. ஏ-று.

குந்தம் - சீனை. நப என்பதைக் காய்த்த என்பதனோடு முடித்துத்
துகள் என்பதற்கு ஈதிராவதைகளெனினும். அனைய, “மிக்கபெயலோடு
பெயலின்மையெலிபிட்டிவிலி - யக்கணரசன்மையோடாது” என்பன.
வயிரம், முத்தம், பணம் என்பன ஆகுபெயர்கள். (௨௧)

கூறு வேழத்தி னரம்பையின் வளைந்தன குரல்க
னாறு செய்திடத் தொடுத்தகூன் குயமொத்த வேணும்
பாறு நெட்டிலைப் பூகமேல் வீழ்த்தன பழுக்காய்த்
தாறு வேறிடக் கொளீஇயன தோட்டியிற் றங்கும்.

இ-ள். கூறு வேழத்தின் அரம்பையின் வளைந்தன குரல்கள் - சொல்
வப்படுகின்ற அரும்புகளிலும் வாழைகளிலும் போய் வளைந்தனவாகிய
கதிர்க்காணை,--கூறு செய்திடத் தொடுத்த கூன் குயம் ஒத்தவேணும் -
(அவற்றை) வெட்டிப்படி தொடுத்த வளைந்த அரிவாளை ஒத்தனவாயினும்,--
பாறு னொடு நிலைப் பூகமேல் வீழ்த்தன (குரல்கள்) - பாரிய நெடிய நிலை
வையுடைய கழுவின்றிது போய் வீழ்த்தனவாகிய கதிர்கள்,--பழுக்காய்த்
தாறு வேறிடக் கொளீஇயன தோட்டியின் தங்கும் - பாக்குக்குலைகளைப்
பிடுங்கும்படி கொளுவிய தோட்டியைப்போலவும் விளங்கும். ஏ-று.

குயம் அரியுமியல்பினையுடையது. தோட்டி பிடுங்குமியல்பினையு
டையது. (௨௦)

தண்ணெ னீர்மையிற் றவைகளை நடங்கதிர் தழீஇய
வண்ண னீலத்தொ டரும்பலி முரம்பவர்க் குமுதம்
வண்ண மரலில் மடர்கததன் மகமக வினைமைக்
கண்ணி நொற்றிவாய் முத்தமிட் டனவெனக் கவினும்.

இ-ள். தண்ணென் னீர்மையில் தவைகளை நடம் கதிர் தழீஇய - குளிர்
ந்ததன்மையோடு தலையைவளைத்த பெரிய கதிர்க்கச்சென்று தழுவிய,--
அண்ணல் நீலத்தொடு அரும்பு அவிழ் ஆய் குமுதம் மலர் - பெருமைபொ
ருத்திய நீலமலர்களும் அரும்புகள் விரித்த செறத்த குமுதமலர்களும்,--
வண்ண மர நிலமடத்தை - அழகிய பெருமைபொருத்திய பூமிதேவி,--தன்
மகமகவினை மைக் கண்ணின் ஒத்தி வாய் முத்தமிட்டன எனக் கவினும் -
தன்பிள்ளையின் பிள்ளையாகியகதிரை மையுண்ட கண்ணாரவொற்றி வையி
னும் முத்தமிட்டாற்போல விளங்கும். ஏ-று.

மக - மகம். நீலம் சண்போலவும், குமுதம் வாய்ப்போலவு மிருந்தன
வென்க. ஒடு என்னுப்பொருட்டு. (௨௧)

அருப்ப மாகில வுருக்கதி மகம்புற மகையீ
மருப்பெய் தாமரை மதுத்தொடாத் தூற்றுபு மறிவ
விருப்பொ டேபுழு தொழிலக மறக்கலை மேலோன்
தருப்பை நீர்நிலத் தையன்மேற் றெளித்தமை தருமால்.

இ-ள். அருப்பம் ஆகில அரும் கதிர் அகம் புறம் அரை - மரப்பிடியாத அரிய கதிர்கண் அகத்தும் புறத்தும் அரைந்து, —மீ மருப் பெய் தாமரை மதுத் தொடாத் தூற்றுபு மறிவ - மேலாக வாசனையைக்காதுவின்ற தாமரை விழுள்ள தேனைத் தொட்டுத் தெளித்து அரைவன, —உழு தொழில் அகம் அற - உழுதொழிலால் வரும் பாவம் நீங்கும்படி, —கிவமேலோன் வீருப் பொடு சிலத்தையல் மேல், தருப்பைநீர் தெளித்தமை தரும் - தாவளை அறிந்த மேலோராராய பிரமா விருப்பத்தோடு பூமிதேவியின்மேல் தருப் பையிற்றேய்த்த கிரைப் புரோட்சித்தமையை ஒக்கும். எ-று.

மறிவ தரும் என முடிக்க. அரைத்து என்னும் வினையெச்சம் அரை என சுறுசெய்திருந்தது. (௩௨)

கன்னெடுங்கழைக் கூத்தர்வா தியன்றென நனிதீங்
கன்ன லந்தழைத் தலைச்சிறு குரீஇயினம் கலப்ப
பன்ன ருந்தர எங்கடா ஞ்சுச்செழும் பவளச்
செந்நெ லங்கதிர் த் தலைதழீஇ வீழ்வன செல்கள்.

இ-ள். நல் நெடும் கழைக் கூத்தர் வாது இயன்றென - நல்ல நெடிய கழையினின் றுவிரையாடுவென்றகூத்தர்கள் வாதுசெய்து கூத்தாடினாற் போல, —தீம் கன்னல் அம் தழைத்தலை சிறு குரீஇயினம் எனி கலப்ப - இனிய கரும்பினது இலையின்தலையிலே சிறிய குருவிக் கூட்டம் யிசவும் சேர, —பன் அரும் தாவள்கள் தான் உக - சொல்லுதற்கரிய முத்துக்கள் தானினின்றஞ் சொரிதலால், —செங்கண் செந்நெல் அம் கதிர் தலைதழீஇ வீழ்வன - சேன்மஞ்சள்கண் (வழுந்து) செந்நெற்களது அழகிய கதிரின் தலையைத் தழுவி வீழ்வன.., எ-று.

சேங்கண் (வழுந்து) தழீஇ வீழ்வன என இயைக்க. வழுந்து என்பது அவாய்நிலையால் அருவிக்கப்பட்டது. வெப்ப தழீஇ வீழ்தல் வாதியன்று கூத்தாடுதல்போலிருத்ததென்க. (௩௩)

நிறைக்கு மொண்சுடர் நெருப்பெழச் சிவத்தன கண்ணி
லிறைக்க ரஞ்சிவப் பெய்திட வெய்தினீர்க் குரலை
நிறைக்க ஞண்டெழீஇ மன்னரார் பிற்பதி ஞ்லாம்
பிறைக்கொ டும்படை யாலரி கின்றனர் பெரிதும்.

இ-ள். மன்னரார் - மன்னர்கள், —நிறை கண் உண்டி எழீஇ - மணம்பொருந்திய கண்ணைக் குடித்து எழுத்து, —ஞண் சுடர் நிறைக்கும் நெருப்பு ஏழ

சிவந்தன கண்ணின் - ஸ்ரீய கட்டகனை நிறைவிக்கின்ற கொடுப்பு எழச்
சிவந்த கண்களைப்போல, - இறை கரம் சிவப்பெய்திட - இறைபொருந்
திய கையும் சிவக்க, - ஈர் குரலை பிற பதினொலம்பிறைக் கொடும்படை
பரல் வெய்தின் பெரிதும் அரிதின் தனார் - தண்ணிய செந்திரனை அபர
பக்கச் சுதார்த்தசெயிற்றேன்றிய பிறைபோன்ற வளைந்த அரிவானினால்
மிகவும் அரிதின் தவர்கனையினார்கள். எ-று.

கட்டுவதற்கால் கண் சிவந்தன என்க. கண்ணிற் சிவப்பெய்திட
அரிதின் தனார் என இயையும். (௩௪)

காவில் வீழவும் கணத்தலை வணக்கவும் நடுக்க
மேல வரகவும் விட்டிடா வெந்தொழில் விளைத்தார்
வாழி தாகவே வளர்த்தன வருமையு மறந்தார்
கோல மள்ளரிற் கொடுத்தொழிற் கொடியரு முனரோ.

இ-ள். காவில் வீழவும் - தக் காவின்மீது வீழவும். - கணத்தலை வண
க்கவும் - கட்டிடமாகிய தலைகளை வணக்கவும். - நடுக்கம் மேலவாகவும் - நடுக்
கத்தைத் தம்மீதுள்ளனவாகவும். - விட்டிடா வெம் தொழில் விளைத்தார் -
விட்டாமற் கொடுத்தொழிலைச் செய்தார்கள். - வாழிதாக வளர்த்தன அரு
மையும் மறந்தார் - (அவற்றைத் தாம்) செவ்விதாக வளர்த்த அருமையையும்
மறந்துவிட்டார்கள். - கோல மள்ளரில் கொடும் தொழில் கொடியரும் உள
ரோ - அருமைய மன்னர்களைப்போலக் கொடுத்தொழிலைச்செய்யும் கொடியரு
முண்டோ. எ-று.

ந - எவிர்மறை. வெந்தொழில் அரிதலையும் கொலைபயமுணர்ந்தி
ந்து. சீழ் வீழ்த்தும், திரிவிளைத்தும் அகைத்தும் நின்றலை அடியில் வீழ்
தலாகவும் தலை வணக்கலாகவும் மெக்கமாகவும் உறியது தற்குறிப்பு.
தம்மை வணங்குதலையும், அஞ்சுதலையும், தாம் வசுத்தமையையும் கருதாது
வெந்தொழில்விளைத்தமையின் இவரினும் மிகக் கொடியரினும் என்பதாம்.

வேறு.

வன்மைவர் மள்ளரே மாத ராகுமத்
தன்மைவ ரென்னிற்பெண் டன்மை பென்கொலாம்
பொன்மைவ னாபுரம் புலம்பக் கைக்கொளீஇ
பென்மைவ மார்பனைத் தெடுத்தன் மேவினார்.

இ-ள். வன்மைவர் மள்ளரே - இரக்கமற்றவர் மன்னர்களே. - மாதரா
கும் அத்தன்மைவர் என்னின் பெண்டன்மை என்னும் - (மலர்) மகளிர்களுந்
அத்தன்மைவராவின் அவர் பெண்டன்மை என்னவாகும். - பொன்மைவ
னாபுரம் புலம்ப - பொன்னுலாகிய சிலம்பெரவிக்க. - கைக்கொளீஇ என்
மைவ மார்பு அனைத்து எடுத்தன் மேவினார் - (மன்னர் அரித்த கொற்களைக்)
கைக்கொண்டு ஒளியடிவாய மார்பேரடனைத்துச் சுமப்பாடியினார். எ-று.

எகாரம் பிரிநிலை. பெண்களிரக்கமுடையவராதலாற்றான் மன்னர்கள் அரிந்த நெற்கதிர்களாகிய பின்னகளைத் தாக்கி மார்போடணைத்துச் செல்வின் தனரென்பதாம். புலம்பக்கைக்கொளி இவ்வித்தன்மேயினால் என்றது அவர்கள் நெற்கதிர்களாகியபின்னகளை அரிந்ததைக் கண்டபொழுதே புலம்பித் தாக்கிச் சென்றனரென்பதைக் குறித்துவந்தது. (௨௪)

இருந்ததை மள்ளரால் கவற்றை யேன்றுபோர்ப்
பெருங்கிரி செய்தனர் பிறங்கு மம்மலை
கரும்பக முக்குமுன் வெளிய காரென
மரும்பக முக்குத லுத்த நீரவே.

இ-ள். அவற்றை - (மகளிர் சுமந்து வந்த) அங்கெல்லிகளை;—இரும் ததை மன்னர் ஏன்று போர்ப் பெருங்கிரி செய்தனர் - பெருந்ததைமையினை யுடையமன்னர்கள் முயன்று பெரியபோர்மையாகச்செய்தார்கள்;—பிறங்கும் அம் மலை - விளங்குகின்ற அப் போர்மலையானது;—கரும் பகடு உழக்கு முன் - கரிய எருமைக்கடாக்கள் உழக்குதற்கு முன்னரே;—வெளிய கார் எனும் அரும் பகடு உழக்குதல் அருத் நீர - வெண்மையாகிய மேகமென்னும் அரிய எருமைக்கடாக்கள் உழக்குதல்கீழ் காததன்மையையுடையன் னாயின. எ-து.

நீர குறிப்பு வினைமுற்று. ஆக்கம் தொக்குவந்தது. (௨௫)

வழக்குறு பலன்றலம் வருந்திச் செய்துளோ
னிழக்கவே தண்டியா வெறுழிற் கொள்வபோற்
பழக்கதிர் வறிதுறப் பரிய வான் பகடு உழக்கி
முழக்கியங் சுப்பய னொருகொண் டாரரோ.

இ-ள். தவம் வருந்திச் செய்துளோன் இழக்க - தவத்தையொருந்திச் செய்தோன் இழக்கும்படி;—வழக்குறு பலன் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கப் பட்ட பயனை;—தண்டியா ஏறுழிற் கொள்வபோல் - தண்டித்து வலிதாகக் கவர்வதுபோல;—அங்கு பழக் கதிர் வறிதுறப் பரிய வான் பகடு உழக்கி - அங்கே முற்றிய கதிர் வறிதாகும்படி பருத்த பெரிய எருமைக்கடாக்க ளால் உழக்குவித்து;—அப் பயன் ஒரு கொண்டார் - அதன்கண்ணின் (செல் வாகிய) பயனைக் குறைவின்றிக் கொண்டார்கள். எ-து.

வழக்கு - விசாரம். தவம் வருந்திச் செய்துளோன் - தொந்திரி. (௨௬)

சுழியமா வினாபலன் மற்றுங் கைக்கொளன்
மொழியவாந் தகையதோ முயன்ற வப்பல
ஐழிவுரு கொண்டிபல் சகட மூர்தரும்
வழியலால் வழிபெலா மற்றொன் நின்றுயே.

இ-ள். கழிய வினை மர பலன் மற்றும் கைக் கொணல் மொழிய ஆம் தகையதோ - மிகவும் விளைந்த பெரிய பயன்கள் பிறவற்றையும் கைக்கொள்ளுதல் சொல்லற்றியைந்த தன்மையதோ,—மூயன்ற அப் பலன் ஒழிவுரு கொண்டு - (மன்னர்கள்) மூயன்றுசெய்த அப்பயன்களையெல்லாம் மூற்றக் கொண்டு,—பல் சகடம் ஊர்தரும் வழியலால் - பல பண்டிகள் ஊருகின்ற வழிகளாயிருந்தனவேயல்லாமல்,—வழியெல்லாம் மற்றொன்று இல்லை - வழிகளெல்லாம் வேறொன்றுசெய்யும் வழிகளாயிருக்கவில்லை. எ-று.

ஏ-ஐதீர்மறை. பிற என்றது முதிர்வுமுதலியனவற்றை. (௭.௧)

சுட்டகன் சரோருக ராக வெய்யிலான்
மீட்டகன் திடமனம் விடாத செய்பெலாம்
வேட்டக மதிப்பதல் விளைவின் நென்றுதண்
கோட்டகம் பரிதியங் குடிங்கு கூடுமே.

இ-ள். சுடு அகல் சரோருக ராக வெய்யிலால் - பெருமையினைபுடைய அகன்ற பதுமராகமணியின் வெய்யிலினால்,—மீட்டி அகன்றிட மனம் விடாத செய்பெலாம் - மீண்டு செல்லுதற்கு மனத்தைவிடாத வயலினிட. மெல்லாம்,—வேட்டி அகம் மதிப்பது அவ்விளைவு இன்றென்று - விரும்பி மனத்தில் மதிப்பதாகிய அவ்விளைவுகளில்லையென்று,—பரிதி அம் குடிங்கு தண் கோட்டகம் கூடும் - சக்கரவாகம் தண்ணிய கோட்டகத்தை அடை யும். எ-று.

கோட்டகம் - பயிருடைத்தான நீர்நீலை. சக்கரவாகங்களின் புணர்ச் சிக்குரிய பதற்காவத்தைப் பதுமராகவெய்யிலாற் காட்டிச் செல்லவிடாது அவற்றின் மனதைப் பிணித்துக்கொண்ட வயல் என்பார் சுட்டகன்..... விடாத செய்பென்றார். புணர்ச்சிக்குரியவிடமாயினும் உணவைப் பெறுதற் குரியவிடமன்மையின் விட்டுவிட்டுமென்பதாம். கோட்டகங்கூடுமென்பதற்கு கோட்டகத்திலே புணரும் எனப் பொருள்கொண்டு அதற்கேற்ப அகம்மதிப்பதல்விளைவின்று என்பதற்கு பகலில்லையென மனத்தின்மதிப் பதாகிய அந்நிகழ்ச்சி எமக்கு இல்லையென்று எனப் பொருள்கூறுவாரு முனர். (௭.௨)

கத்தியா டனித்தொகை களியின் கட்களாற்
பத்தியா னவமெனப் பண்ணிவிட் டெழா
கத்தியா னஞ்செய முதலி னுண்மல்
குத்தியா னத்துமொ ருத்தி காட்டுமால்.

இ-ள். கத்தி ஆடு அளித்தொகை - ஒலித்துச் சுழல்கின்ற வண்டிக்கூட்டங்கள்,—கத்து ஈனம் எனப் பண்ணி விட்டு எழா பத்தியால் ஈனம்

செய-சங்குதன் புதிதானவொருவன் என்று கருதி வலியுயிர்த்து உயிரிழையோடு செல்லும்படி,—முதலின் - முதன்மையோடு,—கனி இன் கட்டளால் - களிப்பைத்தரும் இனிய தேன்களால்,—காண் மலர் உத்தியானத்தும் ஓர் உத்தி காட்டும் - புதிய மலர்களையுடைய கோவையின்கண்ணும் ஒரு கடலைக் காண்பிக்கும். எ-று.

அளித்தொகை காட்டும், கட்டளால் காட்டும், யானஞ்செய்க்காட்டும் எனத் தனித்தனி கூட்டுக. வண்டுகள் உழக்கவாற் சொரிவின்ற தேன் கோவையிற் கடல்போல நின்றலின், அதனை ஒரு கடல் என்று கருதி அதனிடத்தே சங்குதன் வலியுயிர்த்துச் சென்றன என்பது கருத்து. இனி இதற்கு சங்குதன் புதிய தேனைன்று அதன்கணுசையினால் செல்ல கத்தி ஆடுகின்ற வண்டுகள் கட்டளால் ஓர் உத்திகாட்டும் எனப் பொருள்கூறிலும் அமையும். இப்பொருட்டு ஒலியும் தேனும் சங்கும் கூடிக் கடலைக் காட்டும் என்பது கருத்தாகக் கொள்க. (௪௧)

நாட்டக விலங்கைய கார மீதெலாஞ்
சேட்டளி மாயையஞ் சேடி கொண்டுநீ
மீட்டிக மயிற்றடங் குழற்க ணீண்டலர்
சூட்டுவ வெணச்சினைச் செம்ம தூற்றுமால்.

இ-ள். மாயை சேடி - அன்பினையுடைய தோழியானவள்,—கொண்டு உநீடு - கொண்டுவந்து,—சாடு உசமயில் தழும் குழற்கண் ஈண்டு அலர் சூட்டுவா என - பெருமையொருந்திய பூமிதேவியினது பெரிய கூந்தலின் கண்ணின மிக்க மலர்களைச் சூட்டுதல் போல,—சேடி அளி - பெருமையொருந்திய வண்டுகள்,—சினைச் செம்மல் - கொம்பர்களிலுள்ள பழம்பூக்களை,—சாடு அக இலங்கைய காரமீதெலாம் தூற்றும் - மருதநிலத்தின்கணுள்ள குளங்களிலுள்ள பாசிகளின்மீதெல்லாம் சொரிவன. எ-று.

அம் - சாரியை, உசமயில் - பூமியாகிய பெண், காரம் - பாசி, (௪௨)

நான்றுவார் மதுச்சொரி தருதன் காவெலா
மீன்றவாய் தழீஇமக விரங்கல் போலொலி
யான்றுவா ரணத்துவா படைப்ப வம்புளி
பூன்றுகோ முழுகொ வுடைய ருல்கோ.

இ-ள். கான்று வார் மது சொரிதரும் கன் கா எனாம் - துங்கிவடிவென்றதேனைச் சொரியும் எல்ல கோவையிலெல்லாம்,—சான்ற ஆய் தழீஇ மகவு இரங்கல்போல் ஒலி ஆன்ற வாரணத்து வாய் - பெற்றதாயைத் தழுவிப் பிள்ளையருதல்போல ஒலியை நிறைவித்த சங்கின் காவைய,—அம்புலி ஈன்று கொடு உழ கொட உடை இரூல் - சந்திரனது ஈன்றிய கோடானது தேவலினால் கொடுத்து உடைந்த தேவிரூல்கள்,—அடைப்ப - (தம்மிடத்தினின்ற சொரியுந் தேனும்) அடைத்துவிடுவன. எ-று.

தாயைத் தருவி அழும்பின்னையைத் தாய் பசுவைக் கொடுத்த அதன் முனையை மாற்றாதல்பொல, சோலையின்கண் இருத்த ஒலிக்கும் சங்கி னெலியை அச்சோலையிலுள்ள தேனிரால் தேனைச்சொலித்து மாற்றும் என்பதாம். சங்கு பின்னை. சோலை தாய். (௪௩)

ஆன்னனி கடத்துவி ரடுகர் கட்சிய
மின்னகு விளக்கென வுயிர்கண் மேல்விழ
பன்னந மணிகளா லைசனாக் கூட்டிடு
கின்னக விளக்கமெத் திசையுங் கீறுமே.

இ-ள். அங் கடத்து உயிர் எனி அடுகர் கட்சிய மின்னகு விளக்கென- இருளிலே காட்டின்கண் உயிர்களை மிகவும் கொல்லோர் (ஏந்திய) கட் டின்கணுள்ள ஒளிவிளக்குகின்ற விளக்கிற்போல, —உயிர்கள் மேல் விழ- சோலையின்கண் தன்மீது வந்துவிழ, —பன்னந மணிகளால் அசை பைக் கூடு இடு கின்னக விளக்கம் எத்திசையும் கீறும் - ஈகரத்தினங்கனால் அசை கின்ற பசிய கூட்டின்கணேற்றிய துக்கணங்குருவியின் விளக்கு எத்தி ஷையிலுள்ள இருளையுக் (தன்னெனியாற்) கிழிக்கும். என-று.

விழ கீறும் எனவும், இவ்விளக்கு எனவு மினையக்க. வேட்டையாடு லோர் காட்டிலேயுள்ள முயல்களைப் பிடிக்கும்படி ஆழமான ஒரு குழி தோண்டி அதன்கண் ஒரு தம்பத்தை காட்டி அதன் துளியிலே பலதுவா ரங்கள் செய்யப்பட்ட ஒரு கூடத்தை வைத்து அதன்கண் ஒரு தீபத்தை எற்றிவைக்க; அத்தீபவெளியைத் துவாரங்களின்வழியாகக் காட்டிலுள்ள முயல்கள் கண்டு தாமுண்ணுதற்கேற்ற மின்மினிக்கூட்டமென்று கருதி அங்குவந்து அக்குடத்தின்மேற் பாய்ந்து கீழுள்ள குழியில்விழ; அவற்றை அவர்கள் அகப்படுத்தும் வழக்கு கொக்கி ஆன்னனிகடத்துயிரென்கட்சிய- மின்னகுவிளக்கெனவுயிர்கண்மேல்விழ என்றார். குடம் கூடுபோன்றிருத் தலிற் கட்டி வைப்பட்டது. இனிச் கடத்து என்பதிலுள்ள அதனைச் சாரியையாக்கிக் கட்டியோடு கூட்டிக் கடமாகிய கட்டி என்றும், மின்னகு விளக்கு என்பதற்கு மின்மினிபோல விளக்குகின்ற விளக்கு என்றும் பொருள் கூறவாருமுள். அவர் கடம் குடமென்றும், மின்மினி என்பது கூடக்குறைத்த மின் என நின்றது என்றுங் கொண்க. (௪௪)

வேறு.

சுரந்த துண்பாளை வாய்கின் நிழிதுளி யினத்தா ரோறி
வார்த்துதே றெந்து செக்க வான்கனி மயங்கிச் சால்பு
பேர்த்துதே னுறவி னுலிற் றெந்துபேர் மறந்த வென்று
ஹேர்த்தவா நின்ன தென்று விதுப்பரி தெனாக்கு மாதோ.

இ-ள். சுரந்த துண்பாளை வாய் கின்ற நிழி துளி - அரித்த துண் ணிய பாணையினிடத்தினின்றும் சொரிவின்ற கட்டிகளில், —இணர் தார்